

[GBTimes.com interview med Helga Zepp-LaRouche om Bælte og Vej-Initiativet og Europa](#)

Helga Zepp-LaRouche gav d. 10. maj et fortræffeligt 42 minutters video interview til GBTimes.com redaktør Asa Butcher. GBTimes.com er en multimedie hjemmeside med base i Finland, der er etableret til at fremme en dialog mellem Kina og Europa. GBTimes.coms grundlægger, direktør Zhao Yinong, sendte en skriftlig kondolence ved Lyndon LaRouches død, og underskrev erklæringen til at rense ham fra de falske anklager der ledte til hans uretmæssige fængsling (1989-1994).

Her følger interviewet på engelsk:

GBTimes: We'll begin. I'm going to focus on the Belt and Road Initiative today, following on from the Forum in Beijing last week. If you could describe your feelings on the outcome of the Forum that concluded last week in Beijing.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Oh, I think it was very a really important progress as compared to the first Belt and Road Forum. The first Belt and Road Forum was filled with optimism and the knowledge of all the participants that we were experiencing the birth of a new system of international relations – that was already extremely important. But I think the Second Belt and Road Forum saw a consolidation of that, so you have actually a new system of international relations which is overcoming geopolitics, and I think this is one of the most important outcomes, apart from, naturally, the enormous economic development which was presented. But I think the idea that you have a system which has a win-win possibility for everybody to cooperate, is the way to overcome geopolitics, and that is the remaining danger, which after all, caused two world wars in the last century. So this is a real breakthrough for humanity.

GBTimes: There's been a growing criticism and backlash against the BRI. Do you think this is misunderstanding, suspicion toward this new system? What are your thoughts on that?

ZEPP-LAROUCHE: It's actually a temporary phenomenon, because the funny thing was, here you had the largest infrastructure program in history, ever, with enormous changes for Africa, for Latin America, for Asia, even for European countries, and the Western media and think-tanks pretended it did not exist for almost four years! And then, all of a sudden, they realized, "Oh, this is really

growing so rapidly; it is including more than 100 countries.” So they started what I think was a coordinated attack, slandering the Belt and Road Initiative, with arguments which I think can all individually can be proven to be a lie. It comes from the old geopolitical effort to control the world by manipulating countries against each other, and with the Belt and Road Initiative, I think that possibility is vanishing, and that’s why they’re so angry and hysterical.

GBTimes: What could China do to reduce this demonization of the BRI?

ZEPP-LAROUCHE: I think China is already doing a lot. For example, even {Handelsblatt}, which was very negative towards the Belt and Road Initiative in the past, they had to bring an article which brought out the fact that the whole argument that China is putting the countries of the third world into a “debt trap” is not holding. For example, the IMF just released figures that there are 17 African countries which may not be able to pay their debt, but China is only engaged in 3 of them, and all of the others have huge debts to the Paris Club and to other big Western banks – so, who’s putting whom into a debt trap?

All of these arguments will be very easy to counter-argue, and the more China makes known its beautiful culture, people will be won over. Because the beauty of Chinese painting, of Classical music, it will win over the hearts. And the most people understand what China is actually doing, the less these attacks will be possible to maintain.

GBTimes: The attacks are more on China than on the Belt and Road Initiative, you say?

ZEPP-LAROUCHE: Well, yes. They’re on China because China is the major motor behind it. And some of the attacks were that China is supposedly an autocratical dictatorship, and surveillance state and all of these things. But first of all, concerning surveillance, I think the NSA and the GCHQ have outdone anybody already. And naturally China has a system which uplifts the morality of the people: This is based on the Confucian tradition, and for some of the very liberal people in the West, that is already too much, because it disturbs their idea that everything goes, everything is allowed, and from that standpoint, any kind of emphasis on morality is too much for these people.

GBTimes: Isn’t sometimes criticism of new ideas and initiatives healthy? It’s what we understand here in the West, we don’t openly unquestionably accept new things. We do question, and we are a little bit cynical sometimes.

ZEPP-LAROUCHE: It’s superfluous. It’s a waste of energy and it distracts people

from accomplishing what needs to be accomplished: Namely, to overcome poverty in Africa, in Latin America, even in Europe. You know, Europe has 90 million poor people, and I have not seen a plan by the European Union to overcome poverty by 2010, which China intends to do with its own poor people.

So I think it's a waste of energy, and it comes from what I call, when people put on geopolitical spectacles and have neocolonial headphones, then they see and hear the world quite differently from what it is, namely, they only project their own views.

GBTimes: Having been writing about China for the last 5-7 years, it has made a dramatic entrance onto the world stage, when I started writing about it many years ago. And the speed of its arrival, the size of the investments, it can scare a lot of countries – just family and friends who don't know much about China, they want to know about my job where I'm introducing China to the West, as this bridge. There's a lot of misunderstandings. Do you think some of it comes from this ignorance? And how could that be changed?

ZEPP-LAROUCHE: I have the feeling that everybody who was in China, either as a tourist or as a business person, investing or trading, they all come back and they have a very, very positive view. People are impressed about what they see, the really incredible fast train system. Then, if you go in the region of Shenzhen, Zhuhai, Guangdong, Macao, Hong Kong, this is the powerhouse of the world economy, not just the Belt and Road Initiative.

Compare that with the decrepit infrastructure in the United States or many parts of Western Europe, for example. Less than two years ago, I was in Zhuhai at a conference, and we visited this bridge between Hong Kong and Zhuhai and Macao, linking this entire triangular: And this bridge was built, I think, in six years or eight years, including planning! Now, in Germany, we have a famous bridge between Mainz and Wiesbaden, which has been in repair for almost six to eight years, and it's still not ready!

So, I think if people go to China, they come back and they are completely impressed, because they see that in China, people have now virtues, like industriousness, ingenuity, creativity – these are all values we used to have in the West, like when the Germany economic miracle was made in the postwar reconstruction, these values and virtues were German. But now, no longer. Now, we have all kinds of other crazy ideas, and therefore China is taking the lead.

So the people who go to China come back with a positive image, and those who have not been, naturally, they're scared by the negative reports in the media.

So the more people can actually go and form their own image, the better.

GBTimes: I have myself, I've seen a disconnect between China and Chinese society, and then the role of the Chinese government, the more negative side that gets covered about in the Western media. Do you think, for instance, with the BRI is just a way to legitimize the Chinese leadership in the world, and to raise it up to the same level that is given to the other countries? Do you think that's acceptable?

ZEPP-LAROUCHE: Well, it is a challenge. Some of the Western institutions talked about that there is now a competition of the systems, meaning the Chinese state model and the Western free market model. And in one sense, it is true; the only problem is that if you have the neo-liberal system, especially after the crisis of 2008, only favoring monetarist interests – the banks, the speculators – and the gap between the rich and the poor becomes ever wider, naturally, then, if you have a country where that is not the case, namely, China having a policy which is oriented toward the common good, an increasing well-to-do middle class of 300 million people, which in 5-10 years will be 600 million people, and obviously the vector of development is upward, naturally that is regarded as a threat by the neo-liberal establishment, which only takes care of its own privileges.

So in a certain sense, the challenge does exist, but I think there is the possibility of a learning process, so one can be hopeful that even some elements of the Western elites will recognize that China is doing something right.

GBTimes: What do you think China could learn from the Western mode? And vice versa, what do you think the two could learn from one another?

ZEPP-LAROUCHE: I think China can learn a lot from the West, but I'm afraid to say, not from the present, contemporaries, or, there is very little to learn. Naturally, ESA cooperating with the Chinese space agency, there is a lot of exchange possible. But in terms of general, cultural outlook, I think China has to go back about 200 years to find positive things in Europe, or the United States, for that matter. You know, European Classical culture can be an enormous enrichment for China, but these are composers who are Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, or great poets. But these are all things which, unfortunately are not dominating the cultural outlook of most Europeans and Americans today. So there has to be a dialogue across the centuries, and then both sides can profit from each other.

GBTimes: In a sense, you're very pessimistic about the Western stands at the

moment. Do you think China is the only option available to the West at the moment?

ZEPP-LAROUCHE: No, I'm not pessimistic, I'm just saying that you see that some of the elites, or so-called elites, are hardened in their view. You have others who are absolutely recognizing that the whole mankind needs to cooperate together in new ways, for example, Switzerland. You know the President of Switzerland, who participated in the Belt and Road Forum just signed a memorandum of understanding, not only for Switzerland, but for a whole group of Central and Eastern European countries, which Switzerland is representing in the international organizations.

So there is a big motion. You have Italy signing a memorandum of understanding with China, on the development of Africa. Greece wants to be the gateway between trade from Asia, through the Suez Canal all the way into Europe. Portugal and Spain want to be the hub for the Portuguese- and Spanish-speaking people around the world.

So there is a lot of dynamics and motions, I'm just referring to some of the monetarist views and those people who talk about the "rules-based order" all the time, but what they really mean is austerity.

So, I'm not talking about the West in general. I think the West – I'm an optimist about the potential of all human beings – I'm only talking about certain parts of the establishment in the West.

GBTimes: You mentioned Italy and Switzerland. How significant is it that they signed up to the BRI now?

ZEPP-LAROUCHE: I think this is extremely important. First of all, Italy, as you know, is the third largest economy in Europe. The north of Italy is highly industrialized and has a lot of industrial capability; many hidden champions actually are in northern Italy. So, if such a country is now, as the first G7 country, officially joining with a memorandum of understanding, this can become the model for all of Europe. And Prime Minister Giuseppe Conte who just participated in the Belt and Road Forum came back and said exactly that: That Italy plans to be the leader in bringing about a better relation between China and Europe. So I think this is extremely important.

And Switzerland, even if it may be a small country, they are independent; they are sovereign, they are not part of the European Union. And President Maurer just declared, or his spokesman, that they do not need advice from the European

Union because they can make their own policy. So, I think this is all a new, healthy spirit of self-consciousness and self-assertion, which is very good, and can be indeed a sign of hope for everybody else.

GBTimes: How do you see it impacting Europe, their participation in the BRI, in the short term, and perhaps in the longer term?

ZEPP-LAROUCHE: Well, there are different learning curves: Some are quicker, others are slower. For example, the so-called four big countries – that does not include Italy – that did not send heads of state or government, but only ministers, Spain, France, Germany, and I think Great Britain, by not sending their heads of state sort of expressed their reservation. But then even the German Economic Minister Altmaier, who on the first day of the Belt and Road Forum basically said, “we have to have transparency and rules,” with the usual kind of arguments, but the next day, he said something much more positive. He said: Oh, this was much better than I expected, the Chinese are actually trying to solve problems, and I will come back in June with a large delegation of businessmen. So, I actually find this quite good. It shows that eventually, I think, I hope, reason will prevail.

GBTimes: I think some of the obstacles for Western countries, is like Turkey refusing to participate because of the Uighur problem; that there are other issues that aren't related to the Belt and Road, that China has to overcome first.

ZEPP-LAROUCHE: All of these problems will eventually be solved, because I think the key to solving of any regional, ethnic, historical cultural problem is development. If people actually see the advantage of turning non-developed countries or areas into prosperous ones, into having more youth exchange, young people understanding each other, people-to-people exchange, dialogue of cultures, bringing forth the best tradition of each culture; plus, naturally, real improvement of living standards, longevity, I think that even if not all develop with the same speed, we are at a tremendous change of an epoch of human civilization. The idea of these local and regional conflicts will eventually not be there any more.

If I just can point to the fact that now the eight radio-telescopes working together, being able to make, for the first time, images of the black hole in a galaxy which is 55 million light-years away, proving that Einstein's theory of general relativity was actually correct – now, that, for me is the sign of the future: Because this image could not have been made by one country alone. It needed telescopes sited in Chile, in Spain, in the United States, in the

Antarctic, and you needed the whole world actually working together to make such a technological breakthrough possible.

I think that that will be the kind of relationship people will have to each other in the future, and I think this is what Xi Jinping really is the kind of thing he means when he says, "a shared community for the one future of humanity." Because the common interest will eventually come first, and then everything else will fall into place.

GBTimes: Another one of the criticisms was currently "all roads lead back to Beijing" rather than a multilateral approach to BRI, where it's between other country, it always leads back to China at the moment. Do you think that is a problem?

ZEPP-LAROUCHE: I don't know. First of all, I think Russia has a big influence, I think the African countries are becoming much more knowledgeable and confident about their own role. There are many Africans who speak that, in the future, Africa will be the new China with African characteristics. So, I think it's all changing very quickly, and those people who complain that there is too much Chinese influence, well, then they should bring in their active, creative contribution, and define what the new platform of humanity should be.

And I think China has said many times, and I have absolutely every confidence that that is the case, that they're not trying to export their social model, but that they're just offering the experience of the incredible success of the last 40 years of the form in opening-up, and basically tell developing countries, "Here, if you want to have our help in accomplishing the same thing, we are willing to provide it." And naturally, the countries of the developing sector, which had been neglected, or even treated negatively by colonialism, by the IMF conditionalities, when they now have the absolute, concrete offer to overcome poverty and underdevelopment, why should they not take it?

So, I think all these criticisms are really badly covered efforts to hide their own motives. I really think China is doing the best thing which has happened to humanity for a very long time, and I think the Belt and Road Initiative is the only long-term plan for how to transform the world into a peaceful place. And I think that should be applauded and people should have a cooperative approach.

GBTimes: My next question was going to be, how confident are you that the BRI will pay off for China, but I get the sense that you're very confident.

ZEPP-LAROUCHE: Oh, I think it already paying off! First of all, it makes it more

easy for China to develop its own western and internal regions, because they are now sort of integrated into the Belt and Road transport routes to Europe, to Central Asia, integrating the Belt and Road Initiative with the Eurasian Economic Union, and hopefully eventually also the European Union. So I think it is already bringing benefits to China.

And from an economic standpoint, the more a country exports high technology goods and technologies, the more than becomes a motor to develop one's own industry even to high levels. So it's like a self-inspiration, so to speak, and that is already paying off. That's what any country should do.

GBTimes: You mentioned technology: It's also the digital Silk Road, Digital Belt and Road. Of course, China has a lot of control over its internet, on the Great Firewall: How much of a barrier do you think that will be for countries to build relationships via the Belt and Road Initiative?

ZEPP-LAROUCHE: You mean the G5 question and Huawei?

GBTimes: Well, partly that, too, but also the control of the internet inside of China, which is difficult for Western companies to do business, to establish themselves, as there are a lot of controls there. Do you think that could be a barrier, as part of the digital Belt and Road, that's also being discussed.

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think there can be ways of making arrangements which are satisfying to everybody. This whole question of "digital control" and so forth, is highly exaggerated, because, if you look at who is controlling the internet, you have the big firms, Apple, Google, Facebook, and they are very linked with the Western government's. You know, in a certain sense, after the scandal of the NSA listening into everybody's discussions, which erupted a couple of years ago and which was never changed or remedied or anything, we are living in a world where that already happening. And I think China is not doing anything more than the NSA or the already mentioned GCHQ doing that in the West.

So I think the fact that China has a competitive system, to this Western system is what causes all of this debate. Because the people who had the control of the internet first, they should like to keep it that way, and they regard China as a competitor, which they don't like, but that's a fact of reality now.

GBTimes: One question I have is why do you think the Belt and Road Initiative is needed, when there's the Asian Infrastructure Investment Bank, now? Do you think the two are mutually exclusive, or do they work together?

ZEPP-LAROUCHE: No, I think the Belt and Road Initiative has many financing mechanisms. You have the AIIB, you have the New Silk Road Fund, you have a lot of the Chinese banks themselves which are doing the investment. I have been advocating for a very long time, that the West should modify its own credit institutions to work on a similar principle. Now, that would be actually very possible, because the American System of economy as it was developed by Alexander Hamilton, who created the first National Bank as an institution for issuing credit, that is actually very close to what China is doing. As a matter of fact, I would even go so far as to say, that the Chinese economic model is much closer to the American System, as it was developed by Alexander Hamilton, and then revived by Lincoln, by Henry C. Carey, by Franklin D. Roosevelt; so if the United States would say, we create our own national bank; and Germany, for example, would say, we go back to the Kreditanstalt für Wiederaufbau, the Credit Institution for Reconstruction, which was used for the reconstruction of Germany in the postwar period, which was also a state bank, – or it still is a state bank – then you could have a new credit system, whereby each country would have their own national bank; you would have clearing houses in between them to compensate for duration of investment, or the differences between small and large countries with lots of raw materials, or not so much – you need these clearinghouses. But you could create a new credit system, a New Bretton Woods system with fixed exchange rates, having a stability in the system which the Western system presently does not have.

So, I think that the more countries go to these kinds of credit financing of projects the more stable this new system will become.

GBTimes: Do you think the United States will ever become part of the Belt and Road Initiative, under the Presidency of Donald Trump, or perhaps whoever is voted in next

ZEPP-LAROUCHE: That's actually the big question, you know: Will the rise of China be answered by the United States, either with a war, the Thucydides trap which some people have mentioned as a danger? There were in history twelve cases where a rising power overtook the dominant power up to that point, and it led to war; and there were four cases where it happened in a peaceful way. Now, China, first of all, has offered that neither of these two options should occur, but they have offered a special great power special relationship model, based on the acceptance of the other social model's sovereignty, non-interference. And I think Trump with his America, First policy is more inclined to respond to such a model than the previous administrations of Obama and Bush, who had these interventionist wars in the Middle East and everywhere else for exporting their system of so-called "democracy" and human rights.

So I think President Trump has said very clearly that he wants to have a good relationship with China. He calls President Xi Jinping his friend all the time. And I think the present trade negotiations actually, in my view, demonstrate that the United States would suffer tremendously, if they would try to decouple from the Chinese economy. They probably would suffer more than China, because China is much more capable, in my view, to compensate for the loss of the relationship with the United States.

But I think that the hopefully reasonable way would be to say, "OK, let's use the foreign exchange reserves of China which they have in terms of U.S. Treasuries; let's invest them through an infrastructure bank in the United States, to help to modernize American infrastructure." And that would be an urgent need, because if you look at the U.S. infrastructure, it's really in a terrible condition, and President Trump, who is talking today, I think, with the leading Democrats Pelosi and Schumer on a new infrastructure legislation; the sums which are discussed here, from what I have heard so far, are so small! First of all, the Republicans don't want to have Federal spending; the Democrats are talking only about "repair," and small issues.

So, what is lacking in these discussions is a grand design, where you would take the approach China has taken for the modernization of its infrastructure: To have fast train systems among all the major cities, to have slow-speed maglev trains for intra-urban transport. Now, you could take that same approach and modernize the entire infrastructure of the United States. And if China would, in turn, offer that U.S. companies would integrate more into the projects of the Belt and Road around the world, it would be beneficial for both. Some American companies are already doing that, like Caterpillar, General Electric, Honeywell, but that could be a real incentive for the United States to go in this direction.

Hopefully it will happen that way, because if not, I think a clash between the two largest economies would be a catastrophe for the whole world: So, let's hope that the forces of good will all work together to get to this positive end.

GBTimes: Let's talk about the Schiller Institute itself as a think tank. What is your day-to-day role in the promotion of the Belt and Road Initiative? How do you work to support it?

ZEPP-LAROUCHE: Oh, you know, this all goes back to the life's work of my husband, who died recently: Mr. Lyndon LaRouche; who spent, actually, the last 50 years, to work on very concrete development projects. The first such project we presented in '76 in Paris. This was a comprehensive plan for the infrastructure development of all of Africa. Then we worked together with the

President of Mexico José López Portillo on a Latin American development plan – this was '82. We worked with Indira Gandhi on a 40-year development plan, and also in the beginning of the '80s, we developed a 50-year development plan for the Pacific Basin. And then, when the Berlin Wall came down, and the Soviet Union disintegrated, we proposed to connect the European and Asian population and industrial centers through development corridors, and we called that the Eurasian Land-Bridge.

So we have been engaged in these kinds of big projects for the transformation of the world economy for the last decades, and naturally, we proposed it to China in the beginning of the '90s. I attended a big conference in '96 in Beijing, which had the title, "The Development of the Regions along the Eurasian Land-Bridge." And China, at that time, declared the building of the Eurasian Land-Bridge the long-term strategic aim of China by 2010. Then, naturally, came the Asia crisis in '97, so the whole thing go interrupted.

We were very happy when Xi Jinping announced the New Silk Road in 2013, because, in the meantime, we had kept working for this. We had {many} conferences, actually hundreds of conferences and seminars all over the world. So this is has been one major point of what the Schiller Institute has been doing for the last decades. So naturally, we are very happy that now, what was only planning on our side is now being realized by the second largest economy in the world, and therefore, it becomes reality: And that makes quite happy.

GBTimes: Is there anything else you'd like to add? I've asked my questions and a lot more. Is there anything we haven't touched upon, you'd like to talk about?

ZEPP-LAROUCHE: We could talk a little bit more about the culture of the New Silk Road.

GBTimes: Please – in what way?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think that the New Silk Road, or the Belt and Road Initiative, it's not just about economics and infrastructure. But I think equally important, if not more important, in my view, is the cultural side of it: That it could lead and will hopefully lead to an exchange of the best traditions of all cultures of this world. And by reviving the best traditions, like Confucianism in China, Beethoven in Germany, and Schiller; Verdi in Italy, and so forth and so on, it will ennoble the souls of the people, and I think that that is the most important question right now, because I agree with Friedrich Schiller, according to whom this institute is named: That any improvement in the political realm can only come from the moral improvement of

the people. And therefore, I think it's also very interesting to me that President Xi Jinping has emphasized the aesthetical education as extremely important, because the goal of this is the beautiful mind of the pupil, of the student.

Now, that is exactly what Friedrich Schiller said, who in the response to the Jacobin Terror in the French Revolution, wrote his {Aesthetical Letters} in which he develops his aesthetical theory, which I find is in great cohesion with what Xi Jinping is saying; and that has also to do with the fact that the first education minister of the Chinese Republic studied in Germany, and he studied Schiller and Humboldt; his name was Cai Yuanpei – I'm probably pronouncing it wrong again – but he was the first president of the Beijing University, and I think there is a great affinity, a much greater affinity between the thinking of the aesthetical education as it is discussed by Xi Jinping and as it does exist in the Schiller-Humboldt tradition in Germany, in particular. I would just hope that that kind of a dialogue could be intensified, because then I think a lot of the prejudices and insecurities about the other culture would disappear, and you would bring back and bring forth the best of all sides.

GBTimes: How could this be accomplished, do you think? What sort of forms?

ZEPP-LAROUCHE: You can organize conferences, you can more consciously make the poetry known – I think poetry is very, very important, which is naturally not so easy, because as Schiller said, you have to be a poet in two languages to do justice to the poetry of one language. You could have more conscious theater performances, not just as an entertainment but involving students, children, adults, and make more exhibitions, make more deep-level understanding of the other culture.

I think China is doing an enormous amount of that, but I would have still some suggestions to make it more than entertainment, because many people go to these things, and they don't quite "get it" what it's all about; and then, it was nice, but the deeper philosophical, poetical, musical meaning could be made more pedagogically intelligible, and I think that would be a way of opening the hearts of more people, because they would recognize what treasures are there to be discovered.

GBTimes: Do you have any closing words on the Belt and Road you'd like to share with our readers?

ZEPP-LAROUCHE: I think we are probably the generation on whom later generations will look back to, and say, "Oh! This was really a fascinating time, because it

was a change from an epoch to another one.” And I have an image of that, which is, this change that we are experiencing right now, is probably going to be bigger than the change in Europe between the Middle Ages and modern times. In the Middle Ages you had people believing in a whole bunch of axioms, the scholastics, Aristotelianism, witchcraft – all kinds of strange beliefs – and then, because of the influx of such thinkers as Nicholas of Cusa, or the Italian Renaissance, the modern image of man, of science and technology, of the sovereign nation-state, all these changes happened, and they created a completely different view of the image of man and of nature, and the universe, and everything we call “modern society” was the result of this change.

Now, I think we are in front, or the middle of such an epochal change, where the next era of mankind will be much, much more creative than the present one, and that’s something to look forward to, because we can actually shape it, and we can bring our own creative input into it. And there are not many periods in history when that is the case: So we are actually lucky.

[Se interviewet på GBTimes.coms hjemmeside her.](#)

Trump erklærer, at han vil mødes med præsidenterne Xi og Putin; mange farer i mellemtiden

Den 13. maj (EIRNS) – I dag sagde præsident Donald Trump: “Jeg skal mødes med præsident Xi. Jeg skal også mødes med præsident Putin.” Idet han antydede, at denne anledning vil være G20-mødet i juni i Japan, fremsatte Trump denne kategoriske bekendtgørelse på en pressekonference i eftermiddags med sin gæst, den ungarske premierminister Viktor Orbán, hvor Trump blev mødt af voldsomme spørgsmål fra journalisterne, overvejende fokuseret på den anspændte situation omkring de amerikanske toldtariffer med Kina og konfrontationen med Iran.

I takt med Trumps meddelelse er statssekretær Mike Pompeo nu på vej til Sochi, hvor han er udsendt for at mødes med den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i morgen, og det forventes også at han mødes direkte med præsident Vladimir Putin. I Sochi i dag mødtes Lavrov også med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi. Deres forhandlinger vedrørte ikke kun forberedelserne til præsident Xi Jinpings besøg den 6.-8. juni i Skt. Petersburg i forbindelse med det

Internationale Økonomiske Forum, men også hvorledes den Eurasiske Økonomiske Union yderligere kan integreres med Bælte- og Vejinitiativet, i hvad det russiske udenrigsministerium i dag betegnedes som "opbygningen af et Større eurasisk Partnerskab."

Dette tempo i stormagtsdiplomati er yderst velkomment, da de mange farer nu truer med at eksplodere i forfærdelige kriser. Hvad der kræves er det højeste niveau af samarbejde, for at begynde at løse de påtrængende problemer. I forbindelse med Pompeos besøg i Sochi, vil spørgsmålet om at standse truslen om atomkrig stå øverst på listen, ifølge russerne. Viceudenrigsminister Sergej Ryabkov sagde, at der fokuseres på bilaterale drøftelser for en forlængelse af START-traktaten, som udløber i 2021. I Trumps telefonsamtale med Putin tidligere på måneden sagde Trump, at han ønsker en atomvåben-kontrolaftale, der vil "fjerne noget af den enorme ildkraft, vi har lige nu."

Dette tankeniveau er også vigtigt for handelsforbindelserne mellem USA og Kina. Den sande fælles interesse for disse to magter indebærer en genopretning af de handelsmæssige forbindelser mellem dem selv og med de andre nationer, i form af fælles interesser, økonomiske mål, der spænder fra fælles rummissioner, til fælles jordiske opgaver – især missionen om at modernisere infrastrukturen og den produktive platform i Nord- og Mellemamerika. Med andre ord ånden fra den Nye Silkevej i aktion.

Men i øjeblikket er Præsident Trump meget optaget af "matematikken" i toldtariffer og penge. Han lovpriste i Det hvide Hus i eftermiddags, hvordan told på Kina er godt for USA, efter at kontoret for USA's handelsrepræsentant i dag udsendte flere oplysninger om tidspunkter og satser for den nyligt annoncerede amerikanske told mod Kina, og Kina har også annonceret nye takster på 60 milliarder \$ på importerede varer fra USA (omkring 5.000 produkter), som varierer i priser fra 5% til 25%. Trump sagde: "Jeg kan godt lide vores position ... vi modtager milliarder af dollars". Han sagde: "Vi handler meget mindre med Kina, end de gør med os..." Han fortalte hvordan en lille del af toldindtægterne – måske 15 milliarder \$ – vil gå til USA's landmænd, indtil tingene er løst.

Heldigvis er døren åben for diplomati til at ændre denne fremgangsmåde. Selv om der ikke er nogen nøjagtig tidsplan, er den amerikanske handelsrepræsentant, Robert Lighthizer, inviteret til Beijing, ifølge Larry Kudlow, Trumps direktør for det Nationale Økonomiske Råd, der talte i aftes på Fox News Sunday. Omstændighederne råber på Lyndon LaRouches visdom, som sagde, at man altid skulle gå til værks fra det højeste standpunkt. Pas på de geopolitiske fælder. Det der kan være det afgørende element i at fremme potentialet for det globale diplomati lige nu, er udgivelsen i denne uge af en masseomdeling af et

LaRouchePAC mindeskrift om Lyndon LaRouche. I dagens udgivelse hedder det:

“LaRouchePAC har netop udgivet 10.000 eksemplarer af en 64-siders brochure, ‘Restoring the Soul of America: The Exoneration of Lyndon LaRouche’, til omdeling i hele USA. Fordelingen af denne brochure i trykt form og elektronisk format er hovedfronten i kampen for at gennemføre en dybtgående ændring i USA og af verdenspolitikken, ikke blot for at rette op på en historisk fejltagelse, men for at gå ind i fremtiden på et dybt forankret fodfæste af kulturelt og videnskabeligt fremskridt, baseret på en lidenskab for sandhed, skønhed og retfærdighed.

Hvad verden behøver nu

Den 3. januar (EIRNS) – Som hele verden nu ved, landede Chang’e-4 i dag på den anden side af månen, menneskehedsens første landing dér nogensinde. Som EIR’s stiftende redaktør Lyndon LaRouche korrekt havde forudsagt, selv før Chang’e-4-missionen formelt blev annonceret i december 2015, er en ny æra begyndt for menneskeheden. Ouyang Ziyuan, fader til og leder af Kinas program for udforskning af Månen, gav i dag et interview til CGTN-TV, hvor han diskuterede sin opdagelse af, at Månens Helium-3 vil forsyne menneskeheden med fusionskraft som energi i de næste 10.000 år. På samme tid blev den store mulighed, som månens bagside tilbyder for lavfrekvent radio-astronomi – flere gange beskrevet af LaRouche PAC’s forskerhold – udnyttet allerede i går, da det kinesiske månefartøj blev koblet sammen med missionens Queqiao-relæstation, hvorved man dannede et sammensat lavfrekvent radioteleskop, der rækker langt ud over vores galakse, idet månens masse beskytter det mod jordens interferens.

Samtidig måler månefartøjet den lokale vandkoncentration med henblik på en fremtidig bemanded landing. Men endnu vigtigere er Chang’e-4’s rolle i vores arts historiske fremskridt fra jorden og ud i solsystemet, galaksen og hinsides, der blev indledt mod enorme odds af heroiske tyskere, russere og amerikanere i det 20. århundrede. Men det blev brutalt lukket ned af Storbritannien efter de amerikanske bemandede månelandinger i 1969-72. Endeligt, efter to tabte generationer, er denne menneskeheds store kamp atter genoptaget. Vi erindrer ordene fra den store sovjetiske rumforsker Sergei Pavlovich Korolyov til hans hold på Baikonur den 4. oktober 1957, da Sputnik blev opsendt med succes:

»Menneskehedens bedste sønners drømme er blevet til virkelighed – stormen mod rummet er begyndt.«

En ny æra er begyndt, hvis... – hvis, og kun hvis, vi drager klar fordel af den. Hvis vi i stedet går glip af denne sidste chance, kan menneskeheden falde tilbage til forrige århundredes mørke eller værre. På samme dag som månelandingen, den 2. januar (EST – red.), drev præsident Donald Trump den britiske fjende til raseri i et halvanden times TV-transmitteret kabinetmøde, hvor han placerede ansvaret for fred i både Afghanistan og Syrien på disse lande samt deres naboer, herunder Indien, Pakistan og Rusland for Afghanistans vedkommende, Tyrkiet og Rusland, måske også Iran, for Syriens. Præsidenten sagde, at Sovjetunionen i 1979 var i sin gode ret til at intervenere militært i Afghanistan, hvorfra terrorisme oversvømmede unionen. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche har bemærket, åbner præsident Trump døren til en Westfalsk fredsløsning for Sydvestasien – en løsning som Kissinger, der taler for sine britiske herrer, udelukker. Disse britiske herrer vil aldrig tilgive Donald Trump for dette, så længe han lever. Den fuldstændige afskrift af præsidentens udveksling med sit kabinet er offentliggjort på det Hvide Hus' hjemmeside. Men endnu engang er det, der er yderst vigtigt om denne store forandring, ikke de faktiske omstændigheder i sig selv (endnu mindre kommentarer om dem), men snarere hvad vi, menneskeheden, gør med dem – eller undlader at gøre.

Den udgave af EIR, der udkommer 4. januar, indeholder en tale af Lyndon LaRouche fra marts 1998 med titlen »Mod et Nyt Bretton Woods.« Han talte blandt andet til embedsmænd og rådgivere for daværende præsident Bill Clinton og dermed indirekte til præsidenten selv. Efter at have tegnet et samlet levende billede af ideén om det Nye Bretton Woods-system ud fra dets bestanddele, herunder komponenter som maskinværktøjernes rolle og Den Eurasiske Landbro, var LaRouches ord, når man sætter dem på spidsen: »I siger, at det er alle gode forslag. I indrømmer, at idéerne er smukke. Men I siger, at det 'ikke ligger i kortene'. Lad mig sige jer noget: Tag lederskab eller kom af vejen!« I en artikel i samme udgave af EIR skriver Dennis Speed fra LaRouchePAC's ledergruppe med et kinesisk ordsprog, der peger i samme retning: »De, der siger, at det er umuligt, bør ikke forstyrre dem, der gør det.«

I den nævnte tale fortæller LaRouche den usminkede sandhed om, hvad lederskab er, og hvad det ikke er. Er lederen den, der omhyggeligt analyserer og genanalyserer midlerne (eller tabene) for minutiøst at kunne veje oddsene for succes og fiasko mod hinanden? Vil Trump blive sat for rigsretsdømstolen? Vil denne eller hine forfærdelige ting ske? Eller markerer han dristigt den hidtil usynlige, kritiske vej og sætter alt på spil for sejr, som Tysklands general

Alfred von Schlieffen gjorde det i første verdenskrig? Kæmp utrætteligt for at vende flanken, spar ingenting, selvom – som det ofte er tilfældet – slagets fremtidige udvikling endnu ikke kan forudsiges. Dette er den måde, kampen skal føres, på mange fronter, for LaRouches Nye Bretton Woods.

[Fra arkivet: Vitus Bering og rejsen til Amerika](#)

af Tom Gillesberg

Denne danske resumé (nedenfor) er et redigeret sammendrag af en artikel »Vitus Bering and the Rediscovery of America« (nedenfor), der blev skrevet som et bidrag til et festskrift for Lyndon LaRouche i anledning af hans 85 års fødselsdag den 8. september 2007.

Med bygningen af en magnettogforbindelse mellem København og Århus over Kattegat, som den første del af et dansk magnettognet, bryder vi med opfattelsen om Danmark som et lille land, der blot kan følge i de større landes fodspor. I stedet er det os, der går foran og gør et afgørende teknologisk kvantespring muligt. Med bygningen af et dansk magnettognet revolutionerer vi ikke blot den danske økonomi, i og med at hele Danmark bliver til et sammenhængende lokalområde, men vi sætter også en ny standard, som vil betyde magnettog i hele Europa. Med det russiske initiativ til at bygge en tunnelforbindelse under Beringstrædet, vil vi med tiden kunne tage magnettoget hele vejen fra Aalborg til Los Angeles.

Det er et af historiens smukke sammenfald, at Danmark har fået mulighed for at spille denne historiske rolle netop nu, for derigennem går vi faktisk i fodsporene af den berømte danske skibsfører og opdagelsesrejsende Vitus Bering, der gennem sit modige lederskab ud i det ukendte genopdagede Amerika og lagde navn til Beringstrædet... Læs mere:

Dansk resumé: [Klik her.](#)

English, full article: [Click her.](#)

Ny rapport kan bestilles: 2. bind, Den Nye Silkevej Bliver til Verdenslandbroen; En fælles fremtid for menneskeheden

English: See below

Bestil vores nye rapport på engelsk!: 500 kr. for den trykte rapport, 374 sider

Forsendelse: porto 50 kr. pr. rapport.

Rapporten kan også hentes på vores kontor: Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v., Frederiksberg

Rapporten kan bestilles fra Schiller Institutet i Danmark: tlf. 53 57 00 51 eller 35 43 00 33 eller e-mail si@schillerinstitut.dk

Homebanking: 1551-5648408; Giro: 564-8408

Dankort/Paypal: [via vores butik](#)

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i udviklingen af forslag til international økonomisk udvikling og sat retningslinjer for politiske beslutninger, som nu i stigende grad er udbredte i verden. Ved slutningen af Den kolde Krig, og den deraf følgende mulighed for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles mål, foreslog Lyndon og Helga LaRouche i 1997 "Den Eurasiske Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Global Økonomisk Udvikling". Efter bekendtgørelsen af Bælt- og Vejinitiativet fra den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen", en 374-siders rapport der indbefatter store udviklingsprojekter fra hele verden under rammerne af den økonomiske tilgang, som er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at annoncere udgivelsen af dette andet bind, "Den

nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen: En fælles fremtid for menneskeheden”, hvor vi giver dig et opdateret billede af fremskridtene i Kinas Bælt- og Vejinitiativ, herunder detaljerede analyser region for region og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for fysisk økonomi og økonomiske metrikker opdaget af Lyndon LaRouche; metrikker, på hvilke muligheden for at hæve levestandarden for menneskeheden afhænger. Vi undersøger de vestlige nationers strategiske forhold til det nye paradigme, og hvilke udfordringer der skal imødegås for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches overordnede program for at overvinde det truende økonomiske kollaps i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche har sagt: “Jeg tror, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en idé på den måde bliver til en materiel realitet, manifesterer det en fysisk kraft i universet.

“Udnyt dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

English:

Table of Contents and Helga Zepp-LaRouches introduction to the report:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Helga Zepp-LaRouche:](#)

Trump og hans eurasiske allierede udmanøvrerer det døende Britiske Imperium

Leder fra LaRouchePAC, 14. juni, 2018 – Denne lederartikel er taget fra dagens ugentlige strategiske webcast med Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, og som reflekterer over den forgangne uges historiske møder – Trump-Kim-topmødet og SCO-topmødet – og som, sammen med det interne kollaps af G7 og G7-topmødet, demonstrerer det gamle paradigmes død og fremkomsten af det nye.

Helga Zepp-LaRouche: Jeg er faktisk temmelig glad over at kunne fortælle jer, at to norske parlamentsmedlemmer har foreslået at tildele Nobels Fredspris til præsident Trump. Dette finder jeg særdeles passende, i modsætning til den Nobels Fredspris, som blev tildelt Obama for absolut ingenting, tværtimod. Denne udvikling, hvor Nordkorea og USA finder en måde, hvorpå de fuldstændig kan transformere en gammel, fjendtlig relation til en relation for samarbejde og en lysende fremtid, mener jeg, virkelig er en fantastisk udvikling. Jeg ved, at alle mainstream-medierne i Vesten er ved at få et apoplektisk anfald over dette, men ser man på det, mener jeg, det er absolut lovende.

For det første, de fakta, I alle er bekendt med: De aftalte en total atomafrustning af Nordkorea til gengæld for udsigten til at gøre Nordkorea til et fremgangsrigt og velstående land.

Jeg finder det meget interessant, at Det Hvide Hus, med Trump og det Nationale Sikkerhedsråd, producerede en fire minutter lang video[\[1\]](#), hvor de to valgmuligheder for Nordkorea blev fremstillet: Den ene mulighed er den gamle status og krig, eller i stedet at få en total modernisering af landet, med moderne jernbaner – de viste endda et kørende, kinesisk maglev-tog (magnetisk svævetog) og folk, der var fremgangsrige og produktive. Dette var virkelig godt, for denne video viser præcist, hvad der vil ske ...

Jeg så hele hans pressekonference[\[2\]](#), og jeg må sige, at jeg vil råde alle vore seere til også at se den. For man hører så meget om, at Trump er dit eller dat; og den måde, han opførte sig på, på denne lange pressekonference, hvor han afparerede den mest typiske, gammeldags tankegang og spørgsmål fra hovedsageligt amerikanske journalister og ikke lod sig provokere ... han sagde ganske enkelt, at han var fortrøstningsfuld med hensyn til, at denne proces var på en god kurs.

Det var meget vigtigt, at han også annoncerede, at USA ville stoppe det, han kaldte »krigsspillene«, de amerikansk-syd-koreanske militærmanøvrer, og dette er naturligvis psykologisk meget vigtigt for nordkoreanerne, for, hvis man hele tiden har disse krigsspil på ens dørtærskel, så skaber det en permanent, psykologisk terror.

Folk, der endnu ikke har dannet sig en vurdering af, hvordan de skal se på dette, bør blot tage i betragtning, at det sydkoreanske folk var totalt entusiastisk. De gik glade rundt i gaderne. [Den sydkoreanske] Præsident Moon [Jae-in], der så live-streamingen fra konferencen i Singapore, klappede flere gange. Husk den tyske genforening, der fandt sted for nu snart 29 år siden; folk i Tyskland husker nok den totale jubel og glæde hos familier, der ikke har set hinanden i rigtig mange år, kramme hinanden; venner, der omfavner hinanden og kysser hinanden. Og det var en fryd!

At den tyske genforening ikke kun frembragte glæde bagefter, havde at gøre med det overordnede, geostrategiske miljø: I ved, med Bush og Thatcher og Mitterand, der alle var ekstremt fjendtlige over for processen med tysk genforening, og derfor blev de østtyske stater praktisk talt økonomisk afmonteret, i det store og hele. Men omstændighederne, miljøet, i Nordkorea er selvfølgelig totalt anderledes.

Så jeg vil gerne sige, at jeg er meget forhåbningsfuld med hensyn til, at denne proces vil lykkes, af den meget simple grund, at den finder sted i en fuldstændig anden, strategisk sammenhæng, nemlig med Bælte & Vej Initiativet, integrationen af Bælte & Vej Initiativet med den Eurasiske Økonomiske Union og denne form for økonomiske udviklingsplaner, som Rusland også talte om, og som Kina sagde, de ville bidrage til, og ligeledes sammen med USA overtage sikkerhedsgarantier for Nordkorea; disse økonomiske planer finder sted i sammenhæng med planen om at udvikle Ruslands Fjernøsten for at integrere det med hele Asien, og som blev diskuteret på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok sidste september, og det blev ligeledes diskuteret i den inter-koreanske dialog i april mellem de to præsidenter for de to Korea'er.

Jeg mener, Trump har fuldstændig ret: Han sagde, at fortiden ikke behøver bestemme fremtiden. Reel forandring er mulig. Dette er en virkelig god udvikling, og alle nejsigerne skal bare gå hjem og tænke sig om ...

Jeg mener, at denne ånd er klart fremherskende i Asien. Det var ligeledes den kinesiske udenrigsminister Wang Yis udtrykkelige anskuelse efter SCO-topmødet i Qingdao, Kina. Dette topmøde var en ekstraordinær milepæl, hvor Wang Yi bagefter sagde, at SCO repræsenterer 3,1 mia. mennesker og allerede nu er et fuldstændig

nyt system for internationale relationer, opbygget på gensidig tillid, samarbejde, venskab og fælles mål, og det er en ny model, der lader tilbage og transcenderer den gamle, geopolitiske orden, Kold Krig, ekskluderende klubber og civilisationernes sammenstød – alt dette lades tilbage, og en ny æra med samarbejde er blevet etableret.

Dette var meget smukt, for topmødet med den indledende banket blev åbnet af præsident Xi Jinping med reference til Konfutsen. Han sagde, at Qingdao er i Shandong-provinsen, som er Konfutses hjemegn og hjemstedet for konfucianisme, og at Konfutsen bør stå som vejleder for Shanghai Samarbejdsorganisationens fremtid.

Jeg mener, at Xi Jinping er en filosof, og sæt blot dette i modsætning til – kan I forestille jer, at nogen som helst europæisk leder ville åbne et EU-topmøde med ordene, »vi bør have ånden fra Platon, eller fra Shakespeare eller Schiller, som vejleder for den Europæiske Union«? Intet er mere umuligt at forestille sig end det, på nuværende tidspunkt.

Så fremtiden ligger i Asien. Den form for samarbejde og faste beslutning om at skabe en bedre verden for alle mennesker, der lever på denne planet, bliver netop nu virkeliggjort i Asien.

Det er en virkelig god ting, at præsident Trump afgjort hjælper det bedste, han kan, for at denne orden skal lykkes, på trods af handelsspændingerne og på trods af de resterende problemer, der stadig eksisterer. Jeg er fuldstændig fortrøstningsfuld med hensyn til, at ånden og dynamikken i dette nye fænomen, disse nye kræfter, som Wang Yi talte om – han sagde, at der er nye kræfter i arbejde, som gør alt dette muligt – og jeg mener, dette er vor tids dynamik, vor tids tendens. Og det er en god ting. Det er vidunderligt, og alle, der elsker menneskeheden, og som elsker fred, bør være absolut glade.

[Se hele Zepp-LaRouches webcast, inkl. engelsk udskrift.](#)

[1] <https://www.youtube.com/watch?v=A838gS8nwas>

[2] <https://www.youtube.com/watch?v=E0BWmd1R7wE>

En spirituel faktor

Leder fra LaRouchePAC, 29. april, 2018 – Den betagende proces, der er blevet mest synlig i Korea i løbet af de seneste dage – og hvor mange mennesker forventede for blot et par uger siden, at dette ville ske? – er stadig langt fra den totale sejr, som vi kæmper for. Foreløbig er det stadig en forpost, der kæmpes om. Det britiskledede angreb mod Syrien for to uger siden tilsigtede at forhindre dette fremskridt; det påførte det alvorlig skade, og næste gang, hvis vi tillader en 'næste gang', kan blive langt mere skadelig.

Men, selv som en omstridt forpost, så har det håb, som Korea-forhandlingerne repræsenterer, ikke desto mindre fejlet hen over verden med sin inspiration. Det var fuldstændig naturligt, da tusinder af tilhængere ved præsident Trumps møde i Michigan den 28. april, begyndte at synge, »No-bel«, »No-bel!«, da han nævnte Korea. Uanset partitilhørsforhold eller politiske grupperinger, så, for enhver, der har en smule forståelse og moral, kan det ikke slå fejl at finde nogen grad af inspiration fra Korea i dag. Husk, at den erklærede tilstand af fjendtligheder på Koreahalvøen har eksisteret lige siden 1950, hvor verdens befolkningstal blot var 2,5 mia., i sammenligning med nutidens 7,6 mia. mennesker. Kun omkring 7 % af dem, der lever i dag, var overhovedet blevet født, da denne aldrig afsluttede krig begyndte. Og denne Koreakrig indviede denne Kolde Krig, som dominerede resten af det rædselsfulde 20. århundrede. Og på lignende måde understøtter den frosne koreakonflikt stadig væk det britiske imperiesystem med at sætte alle op mod alle, for at opretholde dets verdensherredømme.

Det, der nu er ved at finde sted i Korea, er blevet muligt gennem det fælles og koordinerede arbejde udført af Kina, Japan, Rusland og USA, sammen med de to Korea'er. Det, der til syvende og sidst har gjort dette muligt, er, at Kina, Japan, Rusland og USA alle har gennemgået dybtgående forandringer i løbet af de seneste årtier, som først nu, i dag, har gjort denne form for samarbejde muligt, hvor det tidligere aldrig havde været muligt. Hvad forårsagede disse ændringer? Præsidenterne Xis, Putins og Trumps, samt premierminister Abes nye politikker af? Jovist; men hvad var det, de alle havde til fælles?

Der foreligger en spirituel faktor. Som Douglas MacArthur så viseligt udtrykte det om bord på slagskibet *Missouri* i Tokyo Bay, »det må være af ånd, hvis vi skal redde kødet«. Lyndon LaRouche refererede til dette i sit banebrydende arbejde fra 2004, *The Coming Eurasian World* (Den kommende eurasiske verden), hvor han skrev, »Det, der sker, som jeg ofte, endda på nært hold, således i løbet af mit liv har set, er, at udviklingen af en hel kulturs kollektive

bevidsthed drives af gnisten fra interventionerne, gennem tvetydighedens slør, fra relativt få genier og fra de unge mennesker, der gentager geniets oplevelse af opdagelse, i deres egen selvudvikling i den tidlige ungdom». ([»Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World«, EIR, Dec. 17 2004](#))

Den »kommende eurasiske verden«, den næste, store fase i menneskets udvikling, som Lyndon LaRouche her forudsagde, er nu ved at komme inden for vores synsfelt, drevet af de geniets gnister, som han har spredt igennem mange årtier. Koreaforhandlingerne tilstår os som muligt, at det kan gøres. Det skiller sig nu klart ud, ligesom den Nye Verden gjorde det for Schillers *Columbus*. Vil vi nu virkeliggøre det?

Foto: 27. april, 2018, underskrev præsident Moon Jae-in og formand Kim Jong-un [Panmunjom-erklæringen for Fred, Fremgang og Genforening](#) på Koreahalvøen som et resultat af topmødet, og de annoncerede erklæringen i fællesskab. (South Korea Gov. / [koreasummit.kr](#))

[Hvad er geopolitik? Første del: Historie.](#)

[LaRouche PAC's Undervisningsserie 2018,](#)

[»Hvad er det Nye Paradigme?«,](#)

[Lektion 2, 17. feb. 2018](#)

Der var de fortsatte provokationer i Mellemøsten, provokationer i Asien, Koreakrigen, Vietnamkrigen – dette var geopolitik med det formål at bevare Det britiske Imperium. Og desværre, med mordet på Kennedy, blev USA en partner i det, man kunne kalde et »anglo-amerikansk geopolitisk imperium«.

Og hvad gik politikerne ud på? Frihandel, neoliberal økonomi, nedskæringspolitik. Svækkelse af regeringer, svækkelse af ideen om national suverænitæt og etablering af institutioner som den Europæiske Union, der ønsker ikkevalgte bureaukrater til at bestemme politikker for det, der plejede at være nationalstater.

Det så ud, som om alt dette kunne ændre sig i 1989, med den kommunistiske verdens fald, med det østtyske regimes kollaps og Berlinmurens fald. På dette tidspunkt interвенerede LaRouche-organisationen meget direkte, for et alternativ til geopolitik. Lyndon LaRouche var blevet fængslet af George Bush, med assistance fra den daværende vicestatsanklager i Boston, Robert Mueller. Men Helga Zepp-LaRouche anførte kampen for det, vi dengang kaldte den Produktive Trekant Paris-Berlin-Wien, og dernæst, så tidligt som i slutningen af 1990, det, der blev kaldt den »Nye Silkevej« eller den Eurasiske Landbro, som et middel til at bringe nationer sammen og overvinde disse kunstige opdelinger, skabt af Det britiske Imperium.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Russiagate? Alle veje fører til London!

LaRouche PAC Internationale Webcast, 9. feb., 2018.

Vært Matthew Ogden: Titlen på vores show i dag er »Russiagate? Alle veje fører til London«. Planen er virkelig blevet kompliceret i løbet af en uge til halvanden, med offentliggørelsen af Nunes-memoet fra Husets Efterretningskomite, der efterforsker Christopher Steele; og dernæst afklassificeringen af senator Grassleys brev, som henviser Christopher Steele til Justitsministeriet til efterforskning for kriminelle handlinger. Sandheden bag det, der er blevet kaldt Russiagate, er nu hastigt ved at komme i fokus. Hver eneste tråd i denne

historie, når man trækker i dem og følger dem, fører dig direkte til London.

Denne Russiagate-skandale er faktisk blevet til »Londongate«; og historien om det virkelig, aftalte spil er nu ved at blive åbenlys. Der var virkelig en fremmed efterretningstjeneste, der forsøgte at intervenere, blande sig, og forme udfaldet af valget i USA. Men denne efterretningstjeneste havde sit hovedkvarter hvor? I London, på Themsens bredder ved Vauxhall Cross; lige dér, i MI6's hovedkvarter. Historien kommer nu i fokus. Det er præcis, som vi oprindeligt beskrev det i LaRouche PAC's brochure, som vi udgav i september 2017. Det eneste aftalte spil, der fandt sted, var dét mellem USA's og UK's hemmelige efterretningstjenester, i liga med DNC og Hillary Clintons kampagne. Undermineringen af vores demokratiske valgsystem kom fra vore såkaldte nærmeste allierede – briterne; som ikke skyede noget middel for at forhindre, at deres geopolitiske verdensorden blev afsat, og der i stedet voksede en stormagtsrelation frem mellem USA, Rusland og Kina.

Lad os huske på, hvad denne brochure, som blev udgivet for seks måneder siden, sagde. Brochuren er nu i færd med at blive revideret og opdateret og vil snart udkomme i andet oplag. Men lad os se på [brochuren](#) og se, hvad den siger.

»[Præsident Trump] truede det angloamerikanske, britiske imperiesystem efter krigen ... ved at afvise evindeligt krigsførelse, søge bedre relationer med Rusland, kræve gennemførelse af Glass/Steagall-bankopdeling, gå ind for det, han refererer til som det Amerikanske System for politisk økonomi og love massiv infrastrukturudvikling og en moderne varefremstillingsplatform for produktive jobs.«

»Briterne kræver skalpe, på baggrund af deres opfattelse af at være truet, der specifikt findes i ønsket om en samarbejdsrelation med Rusland og en afslutning af den 'unipolære' ramme for relationer mellem nationer.«

Den fortsætter med at sige:

»Kuppet mod Donald Trump startede faktisk i 2013-2014. Den populære forklaring på nederdrægtighederne og forbrydelserne mod præsidenten er, at Hillary Clinton og Barack Obama ansatte deres netværk, inklusive oversiddende loyalister i regeringen og efterretningssamfundet, med det formål at ændre resultatet af det amerikanske valg og at iscenesætte det igangværende kup. Denne forklaring, der primært fokuserer på begivenheder i 2016, overser, alt imens det er sandt nok i en umiddelbart national forståelse, det større billede. Som vi vil vise, så begyndte briterne at kræve Donald Trumps hoved, iflg. deres egen redegørelse, i 2015 og blandede sig og blandede sig i USA's valg og [har forsøgt at

iscenesætte] et kup for at omstøde valgresultatet hver eneste dag herefter.«

Herefter sporer brochuren den relevante historie, der går helt tilbage til kinesernes annoncering af en ny, international, økonomisk orden i 2013, i form af det, de kaldte Bælte & Vej Initiativet. Som de ligeledes annoncerede, ville blive tæt koordineret med Ruslands Eurasiske Økonomiske Union i en bestræbelse på økonomisk udvikling til hele det eurasiske kontinent. Dette er præcis, hvad Lyndon og Helga LaRouche i over 20år har været fortalere for, i form af den Eurasiske Landbro, og som dernæst blev kendt som den Nye Silkevej.

Fig. 1

Denne del af verden, som Kina og Rusland nu aktivt forfølger udviklingen af; dette eurasiske område af verden er, hvad geopolitikkens fader, den britiske geopolitiks fader – Halford Mackinder – kaldte Hjertelandet. Han skrev en artikel i begyndelsen af det 20. århundrede ved navn, »Historiens geografiske omdrejningspunkt«. Den blev udgivet i 1904. Det, han sagde i denne artikel, og som gjorde ham til faderen af moderne geopolitik, det 20. århundredes britiske geopolitik, er, at Hjertelandet er det geopolitiske omdrejningspunkt for hele verden. Vi ser her hans kort [Fig. 1], og lige i centrum finder vi Eurasien med betegnelsen, »omdrejningspunkt«. Hele hans geopolitiske teori opsummeredes i denne udtalelse: »Den, der regerer over Østeuropa, hersker over Hjertelandet. Den, der regerer over Hjertelandet, hersker over verdensøen. Og den, der regerer over verdensøen, hersker over verden.«

Spørgsmålet om, hvem, der regerer over Østeuropa, handler stort set om, hvem, der regerer over Ukraine. Og da den behørigt valgte ukrainske præsident Victor

Janukovitj annoncerede, at han ikke ville underskrive Memorandaet for Samarbejde med den Europæiske Union og i stedet ville opretholde sin tætte relation med økonomisk samarbejde med Rusland, var det det sidste strå. Mange af de samme personer, vi nu ser nævnt i Grassleys og Nunes' efterforskning af Udenrigsministeriet, såsom Victoria Nuland; mange af de samme personer besluttede, at tiden for regimeskifte var kommet. Ved at aktivere et netværk af oversiddere fra højrefløj og ekstreme ukrainske nationalister, der under Anden Verdenskrig havde samarbejdet med Hitler; denne flok – Victoria Nuland og andre – iscenesatte et voldeligt kup i Ukraine; det såkaldte Maidan. De væltede den demokratiske valgte, ukrainske regering og installerede deres egen regering; Victoria Nuland er berømt for at være blevet taget på fersk gerning i at indrømme dette, på bånd.

Den, der således regerer over Østeuropa, hersker over Hjerterlandet. Den, der regerer over Hjerterlandet, hersker over verden. Dette er britisk geopolitik, og i årtier har den særlige, amerikansk-britiske relation været et instrument for håndhævelse af dette Mackinders synspunkt af, hvad verdensordenen bør være. Når som helst en præsident; når som helst en ledende, politisk person i USA kom og truede dette synspunkt, ville elementer i de amerikanske og britiske efterretningssamfund slå alarm og på den ene eller anden måde neutralisere denne trussel. Som LaRouche PAC's brochure dybtgående forklarer, så var det præcis, hvad der skete i kampagnen imod Lyndon LaRouche. Som brochuren forklarer, så må man forstå, at dette præcis er tilfældet med den operation, der køres imod præsident Trump. For at kunne forstå operationen imod præsident Trump, må man forstå det ud fra dette perspektiv. Fra det øjeblik, det stod klart, at Trump var en seriøs deltager i kapløbet om USA's præsidentskab, og at han helt tydeligt hældte mod at afslutte Obama-Clinton-Bush-politikken med inddæmning, begrænsning og konfrontation med Rusland og Kina og i stedet hældte mod et gensidigt fordelagtigt, økonomisk og strategisk samarbejde med disse to lande – Rusland og Kina. Og fra det øjeblik blev han mål for dette apparat.

Så vær ikke naiv og lad dig blive indfanget i det daglige mediespin på talkshows på fjernsynet. Dette handler ikke om, hvorvidt du rent personligt støtter eller bryder dig om Donald Trump. Dette er et opgørets øjeblik i den årelange kamp for det amerikanske præsidentskabs sjæl og kampen for at frisætte, befri, USA fra dette britiske Mackinder-synspunkt om geopolitik, der har bragt os helt ud på kanten af atomkrig. I stedet bør USA fuldt og helt deltage i det Nye Paradigme, der nu er vokset frem, med at bringe økonomisk udvikling og moderne økonomisk fremskridt til enorme områder af den tidligere tilbagestående, koloniserede og underudviklede del af verden.

Som vores brochure, der blev udgivet i september 2017, for seks måneder siden,

stiller spørgsmålet: »Har vore efterretningstjenester faktisk ulovligt anstiftet aktive forholdsregler for et kontraefterretningsprogram, imod en siddende præsident?« Vi ved nu, at Comey løj eller vildledte Kongressen om aflytningerne af Trump Tower. FISA-kendelserne beviser dette. Senator Grassley har spurgt FBI, hvorfor, hvis I aflyttede en nær medarbejder til præsidenten, ville I ikke advare præsidenten imod ham, som det er sædvanen? Det sande svar er, at præsidenten selv var og er målet for et hidtil uset og illegalt kupforsøg, udført af dem, der har aflagt ed på at overholde Forfatningen og nationens love.

Så nu ved I det. Siden valget, og før valget, har vi siddet fast i et meget uddybende og farligt, britisk svindelnummer; med et hasardspil om vores nations fremtid i et koldt kup imod en valgt præsident. Der er begået regulære forbrydelser; ikke af præsidenten, men mod præsidenten og Forfatningen. Det, der er sket, er, at divergerende, politiske standpunkter, ideer, er blevet gjort til noget kriminelt; den selv samme fare, som de fleste bestemmelser i vores Forfatning og dens borgerlige frihedsrettigheder (Bill of Rights) blev udtrykkeligt udarbejdet for at værne imod. Vi har fortalt jer den virkelige årsag til, at præsidenten er blevet angrebet af en fremmed magt – briterne og deres allierede i vort land.

Så igen: Denne brochure blev udgivet i september 2017; for næsten seks måneder siden. Men alt det, vi dengang hævdede, bekræftes nu som sandt af kendsgerningerne efterhånden, som de kommer ud; som med tilfældet med Nunes-momoet, Grassley-brevet og hvad vi ellers kan forvente, vil komme ud af disse efterforskninger i den nærmeste fremtid. Hvis man træder et skridt tilbage og ser på det store billede her, og ser på det ud fra dette perspektiv, er det nu uigendriveligt. Hvis man vil identificere den virkelige kilde til forbrydelserne mod vores republik og mod vort demokrati, så træk blot i tråden, og man vil finde, at alle veje fører til London.

I sin ugentlige webcast (torsdag) talte Helga Zepp-LaRouche meget direkte om dette. Jeg vil gerne afspille et kort klip for jer fra dette webcast af Helga Zepp-LaRouche, hvor hun identificerer netop dette aspekt; at alle tråde i denne sag, hvis man følger dem hele vejen, viser, hvorfra den virkelige kriminalitet kommer. Her kommer Helgas klip:

Helga Zepp-LaRouche: Planen bliver mere kompliceret, som man siger. Historien er faktisk helt utrolig, og jeg er stolt over at have skrevet en artikel helt i begyndelsen af denne affære, hvor jeg sagde, at der er et aftalt spil med briterne, og ikke med russerne – og det er præcis det, der nu kommer frem og er ved at blive et offentligt spørgsmål. Jeg vil begynde med sagen mod Steele, som det var meningen, skulle for retten i Højesteret i London, hvor

Steele skulle møde frem, men i sidste øjeblik blev repræsenteret af sin advokat; argumentet var, at dette kunne berøre britiske nationale sikkerhedsinteresser. Og minsandten, om ikke en repræsentant fra Udenrigsministeriet også var til stede med deres advokater, og de kom med den samme erklæring.

Så den britiske regerings, britisk efterretnings rolle er nu et spørgsmål, og det står helt klart, at Christopher Steele ikke var en eller anden tilfældig, tidligere MI6-agent, men at han derimod virkelig var en agent for ikke alene briterne, men også for FBI. Denne pointe er kommet frem i en meget interessant artikel på Pat Langs weblog, »Sic Semper Tyrannis«. En fast, respekteret bidrager til denne blog, som udlægger på bloggen under pseudonymet »Publius Tacitus«, spørger i sin overskrift, »Forsøgte britisk efterretning at ødelægge Trumps præsidentskab?«, hvilket er præcis, hvad vi har for os.[\[1\]](#)

Værten for denne blog, Pat Lang – for folk, der ikke kender ham; han er en pensioneret, højtrespekteret efterretningsmand i USA, og slet ikke en eller anden russer eller en anden kilde, der kunne være tvivlsom i denne sammenhæng – han arbejdede i lang tid for Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA) – og han er højt respekteret.

Hvorom alting er, så peger »Publius Tacitus« på den kendsgerning, at de nye memoer, der er kommet frem fra senatorerne Grassley og Graham, og fra Senatskomiteen for Homeland Security og Regeringsanliggender, som alle bekræfter det, der står i Nunes [Husets Efterretningskomite]-memorandaet. Og der er virkelig kommet mange nye aspekter frem. De indikerer, at Comey måske løj under ed, for, da han holdt den berømte pressekonference, der frikendte Hillary Clinton, påstod han, at han ikke havde koordineret dette med nogen andre. Dette står imidlertid i skarp kontrast til nogle flere beskeder, som blev udvekslet mellem Peter Strzok og Lisa Page, to FBI-ansatte, der var involveret i både Hillary Clintons e-mail-affære og ligeledes i Russiagate. I disse beskeder indikerede de, at Hillary vidste, der ikke ville komme nogen anklager mod hende. Der er behov for yderligere efterforskning herom.

Der er desuden fremkommet et andet, meget ildevarslende resultat, og det er en anden udveksling af tekstbeskeder mellem de to, hvor de den 2. sep. 2016 siger, at »POTUS«, dvs. 'President of the United States', nemlig Obama, ønskede at vide alt, de foretager sig. Hvad refererer dette »alt« til? Det refererer enten til efterforskningen af Hillary Clinton, eller også til Russiagate, og sidstnævnte ville betyde, at Obama nu er direkte forbundet med Russiagate og ikke kun indirekte via betalingen til Fusion GPS og Steele, hvor Obama-administrationen også betalte, sammen med DNC og Hillary Clintons kampagne.

Dette er alt sammen ekstremt, ekstremt varmt, og vi har nu alle disse Senats- og Kongreshøringer og komiteer, der efterforsker det. Kongresmedlem Nunes, der havde offentliggjort dette memo – eller rettere, præsident Trump havde godkendt at få det afklassificeret og offentliggjort sidste fredag – han sagde, dette er kun »Fase 1«. Der kommer flere faser, og de vil blandt andet omfatte Udenrigsministeriet, hvilket selvfølgelig også involverer Victoria Nuland, hvis navn nu er dukket op. Der har ligeledes, omkring et andet spørgsmål, været mange udvekslinger mellem Christopher Steele og Victoria Nuland med hensyn til kuppet i Ukraine, det berømte Maidan-kup i februar 2014.

Dette er alt sammen meget interessant, meget 'varmt'. Russiagate er praktisk taget en død sild, men det, der nu i stedet er på bordet, er den britiske regerings, britisk efterretnings indblanding i valget i USA, der forsøgte at sabotere Trumps sejr, først, og da han alligevel vandt, da at ødelægge Trumps præsidentskab ved hjælp af en totalt opdigtet anklage. Det er nu kommet offentligt frem, og det er stort! Jeg kan, selv om dette er foregået i nogen tid, stadig kun være totalt chokeret og overrasket over, hvordan de gængse vestlige medier lykkedes med ikke at dække dette, som tydeligvis er ved at nå dimensioner, der går langt, langt videre end Watergate.

(Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet. Hele Zepp-LaRouches webcast fra torsdag kan læses på dansk her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=23759>)

OGDEN: So, worse than Watergate, in Helga LaRouche's words. As Helga mentioned in her remarks there, earlier this week, there was a very significant article which was published on the blog "Sic Semper Tyrannis" by Pat Lang, who is former Defense Intelligence, a very high level, very connected person. The article is titled, "Did British Intelligence Try to Destroy the Trump Presidency?" Let me read you few excerpts from Pat Lang's article. He says:

"Last night's release of the memo by Senator's Grassley and Graham asking the Department of Justice to open a criminal investigation of Christopher Steele for possible violations of 18 U.S.C. Â§ 1001 provides critical confirmation of charges presented in the HPSCI memo prepared under the leadership of Devin Nunes, but it also confirms that Christopher Steele was not just some random guy offering good gossip to the FBI. He was an official intelligence asset. He was, in John LeCarre's parlance, our 'Joe.' At least we thought so. But, there is growing

circumstantial evidence that Steele was acting on behalf of Britain's version of the CIA—aka MI-6. If true, we are now faced with actual evidence of a foreign country trying to meddle in a direct and significant way in our national election. Only it was not the Russians. It was our British cousins”.

“[T]wo developments in the last two days suggest that British intelligence officials, at least some key officials, were witting of Steele's activities in gathering information for the FBI.

“First, Steele is resisting efforts to face a deposition in a lawsuit over his infamous dossier. Steele's lawyers argued in a court in London this week that a deposition would endanger the former spy's dossier sources as well as harm U.K. national security interests. If the Judge buys this claim then we will not have to speculate anymore about whether or not Steele was acting on his own or had a 'wink-and-a-nod' from his MI-6 bosses.

“Second, in my mind more telling, were the comments made this week by former MI-6 Chief, Richard Dearlove, on behalf of his former protege:

“Among those who have continued to seek his expertise is Steele's former boss Richard Dearlove, who headed MI-6 from 1999 to 2004. In an interview, Dearlove said Steele became the 'go-to person on Russia in the commercial sector' following his retirement from the Secret Intelligence Service. He described the reputations of Steele and his business partner, fellow intelligence veteran Christopher Burrows, as 'superb.' But we do not have to rely solely on Dearlove's glowing remarks about Steele. There is other information indicating that the Brits played a substantial, if not leading, role in spying on Trump and building the Russian meddling meme. The *Guardian* reported in April 2017 that:

“|'Britain's spy agencies played a crucial role in alerting their counterparts in Washington to contacts between members of Donald Trump's campaign team and Russian intelligence operatives, the {Guardian} has been told.

“|'GCHQ first became aware in late 2015 of suspicious “interactions” between figures connected to Trump and known or suspected Russian agents, a source close to UK intelligence said. This intelligence was passed to the US as part of a routine exchange of information, they added.

“|'Over the next six months, until summer 2016, a number of western agencies shared further information on contacts between

Trump's inner circle and Russians, sources said.'

"So much for our special relationship. As the evidence of British intelligence meddling in the U.S. election piles up, it will create some strains in our bi-lateral ties. It has the potential to harm cooperation on military, law enforcement, and intelligence fronts. I suspect there is some scrambling going on behind the scenes to come up with a strategy to contain the damage while rooting out the sedition. Stay tuned."

Now, speaking of Richard Dearlove, the former head of MI-6 and his relationship to Christopher Steele, there is a very significant article which was published this week in the *Washington Post*. And that article is published under the title, "Hero, or Hired Gun? How a British Former Spy Became a Flashpoint in the Russia Investigation". And under the subtitle "He's the Spy", the article lays out Steele's pedigree as a very high-level British intelligence operative, and his extremely close relationship with Richard Dearlove, the former head of MI-6. So, here's what the article says:

"Steele had all the right credentials for the job.

"He was steeped in Russia early on after being recruited to Britain's elite spy service from the University of Cambridge. He spent two decades working for the MI6 spy agency, including a stint in his mid-20s in Moscow, where he served undercover in the British Embassy.

"When he returned to work for the agency in London, he provided briefing materials on Russia for senior government officials and led the British inquiry into the mysterious 2006 death in London of Alexander Litvinenko, a former KGB official and Putin critic.

"In 2009, after more than two decades in public service, Steele turned to the private sector and founded a London-based consulting firm, Orbis Business Intelligence, drawing on the reputation and network he developed doing intelligence work.

"Among those who have continued to seek his expertise is Steele's former boss Richard Dearlove, who headed MI6 from 1999 to 2004.

"In an interview, Dearlove said Steele became the 'go-to person on Russia in the commercial sector' following his retirement from the Secret Intelligence Service. He described the reputations of Steele and his business partner, fellow intelligence veteran Christopher Burrows, as 'superb.'

"In the early fall, he and Burrows turned to Dearlove, their former MI6 boss, for advice. Sitting in winged chairs at the Garrick Club, one of London's most venerable private establishments, under oil paintings of famed British playwrights, the two men shared their worries about what was happening in the United States. They asked for his guidance about how to handle their obligations to their client and the public, Dearlove recalled.

"Dearlove said their situation reminded him of a predicament he had faced years earlier, when he was chief of station for British intelligence in Washington and alerted U.S. authorities to British information that a vice presidential hopeful had once been in communication with the Kremlin.

"He said he advised Steele and Burrows to work discreetly with a top British government official to pass along information to the FBI."

Now, that entire story sounds very much like a scene directly out of a John LeCarre novel, if you ask me. But this character, Richard Dearlove, is somebody of whom Helga Zepp-LaRouche asks "What is his pedigree, and what is he famous for when it comes to dodgy dossiers?" in that webcast that she delivered yesterday. So, here's what Helga LaRouche had to say about Richard Dearlove:

HELGA ZEPP-LAROUCHE: The fact that Richard Dearlove, the former head of MI6, absolutely defended the reputation of Steele, is very interesting in this respect, because who is this Dearlove? He is the infamous author of the famous dossier which led to the attack on Iraq in the Second Gulf War, supposedly because Saddam Hussein was in the possession of weapons of mass destruction, which we know was a blatant lie, which led Colin Powell to make this infamous speech in the United Nations in February 2003, which he later characterized as the biggest mistake of his life, because it led to the intervention, including the United States, in the war against Saddam Hussein. That is something which eventually must also be tried. And I know that Ramsey Clark tried to make that an issue before the international legal authorities.

So, this is not just the attempt of a coup against the United States, but this is a paradigm of policies which have led to the present condition in the world, including the destruction of much of Southwest Asia, including the refugee crisis. So

these are not small things, and I think it is high time that this whole paradigm should come out in the open and is being replaced by a completely different policy.

So, I think the stakes here are extremely high, and I think people should really rethink everything and look at the material which is coming out, because it is an unbelievable scandal.

[T]he dossier which was published by LaRouche PAC, written by Barbara Boyd. This was written half a year ago, but if you read this dossier now, it is incredible, how absolutely on the mark this dossier was, concerning the role of British intelligence. So I think the circulation of this dossier is something which everybody can do very easily. Get it in the social media, get it in the alternative blogs, get it into any newspaper, which has the honesty to follow events in a truthful way. And right now, things are coming out in the open. There were articles by Ray McGovern, by William Binney, Pat Lang, by Russia Today, – naturally, they pick up on the fact that Russiagate is now completely falling apart. So I think the more people can do, to get the public attention on what is going on in this absolutely gigantic fight in the United States, the better; because some of these spooks shy away from daylight, and the more the Sun is shining on them, all the better.

OGDEN: So again, this pamphlet that was put out by LaRouche PAC six months ago, this was a very prescient and very insightful pamphlet. I guarantee you it has served a major role in informing the threat of the investigations for the people who are serious about getting at the truth of this. We've witnessed Russiagate transformed into Steelegate, and Steelegate means Londongate. All threads, if you follow them and pull them, will lead you back to London. This pamphlet is being updated as we speak, and it will be going into a second [sic] printing very soon, and you can expect that this will continue to have a very significant impact.

I just want to, in conclusion, recommend that our viewers, in understanding the context as I went through it earlier, and as that pamphlet elaborates it very clearly, the context of this entire thing is the fight over the soul of the US Presidency and the future of US policy on the world stage. We've witnessed decades and administration upon administration of this so-called US-UK special relationship; which has merely perpetuated this

Mackinder geopolitics on the entire planet. It has brought us to the point of confrontation which could threaten thermonuclear war. This has become all too real. The fight over the paradigm – will we remain the satrapy of this British geopolitical world order, or will we break from that? Will we be liberated from that? Will we embrace the New Paradigm which is now sweeping the planet? That is the question which is at stake here, and the stakes could not be higher.

For that reason, I want to strongly encourage all of our viewers to return here to larouchepac.com tomorrow, February 10th at 12noon. That's 12noon eastern time. We will be treated by a live address by Helga Zepp-LaRouche, who be delivering the inaugural class in the LaRouche PAC 2018 online class series. That class series, as you can see here on the screen, is titled "The End of Geopolitics. What Is the Global New Paradigm?" It will be hosted at the url, which is on the top of the screen there – <http://discover.larouchepac.com>. This will be a 12-week class series, which will follow up on the very successful class series which we hosted here on larouchepac.com last year during 2017 on LaRouche's economic discoveries. The invitation to this year's class series is available there on <http://discover.larouchepac.com>. Let me just read to you from the invitation:

"The American people are faced with a historic choice: join China's revolutionary New Silk Road program and secure a new paradigm of win-win global development, or continue the suicidal geopolitical policies of Obama and Bush, guaranteeing confrontation with Russia and China and threatening world war. While President Trump is inclined to move in the direction of cooperation with China and Russia, he is being threatened with a palace coup by those desperately clinging to the old geopolitical view of unchallenged Anglo-American global dominance.

"You can play a role in this decisive point in history. Help secure the New Paradigm.

"LaRouche PAC is launching a new class series, "What is the New Paradigm?" to prepare you to lead the population at this critical time. 2018 must be the year we end geopolitics."

Then, it lists what these classes will cover:

"Introduction: What is the New Paradigm?" This is Helga LaRouche's address tomorrow.

"What is Geopolitics, Part I – History

"What is Geopolitics, Part II – Philosophy

“Culture – Beauty & Freedom vs. the CCF [Congress for Cultural Freedom]

“Confucian and Western Philosophy

“Science: Man’s Relation to the Universe

“Wrap-up and Mobilization – End Geopolitics”

So, the invitation invites you to register now for access to the syllabus, to the homework, to the reading assignments, and to the special live discussion sessions which will be available only for registered participants. Registration is now open at <http://discover.larouchepac.com>. Questions can be emailed to classes@larouchepac.com.

We strongly encourage you to register now for this class series, to become an active participant in this class series; to build class hosting sessions in your location wherever you are in the United States or even abroad, to build a group of people who will participate in these classes on a weekly basis with you. You can host it at your house, or at the local library, or on your college campus. And create a national mobilization of participants around this series of classes so that we have the cadre of people who are educated and who understand this global context for the ongoing fight that we now find ourselves in here in the United States.

So again, tomorrow at 12noon, Helga LaRouche will be addressing this class series live. This will be the inaugural address, and we encourage you to register now for the entire class series for 2018. That brings a conclusion to our webcast today. But I think if you reflect on the theme here – Russiagate has now become Londongate; all roads lead to London. Let me put the graphic of our title right back on the screen here one more time, and you’ll see the image there of the MI-6 headquarters. This is where all roads lead; pull the threads and you’ll discover the truth about who really colluded with US elections in 2016, and is continuing to meddle with our political system.

Thank you very much for joining me here at larouchepac.com and please stay tuned.

[1] http://turcopolier.typepad.com/sic_semper_tyrannis/2018/02/british-intelligence-tried-to-destroy-the-trump-presidency.html

Schiller Instituttets spørgsmål på konferencen: Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier og Udenrigsministeriet

Schiller Instituttets medlemmer og partnere stiller spørgsmål om den positive rolle, Kinaspiller i Vestasien og Afrika, med den Nye Silkevej (Bælte & Vej Initiativet) d. 31. januar 2018 ved et møde, arrangeret af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og Udenrigsministeriet, med titlen "Magt og politik i Mellemøsten og Nordafrika". Se video:

Schiller Institute in Denmark intervention at Middle East/North Africa conference

COPENHAGEN, Feb. 2, 2018 (EIRNS) – Members of the Schiller Institute Denmark went to an event hosted by the Danish Institute for International Studies and the Ministry of Foreign Affairs on "New Trends in Power and Politics in the Middle East and North Africa" on Jan. 31. The conference speakers included the Danish foreign minister (who didn't take questions) and international and Danish think tank analysts. About 200 people attended the event, and it was live-streamed. The main theme of the conference was that now there is an unstable political vacuum in the area due to the end of the neo-liberal world order. The Schiller Institute intervention was to bring the potential of new paradigm into the discussion. Two of the Schiller Institute members asked questions calling for the USA and Europe to join the New Silk Road, as Lyndon LaRouche has been calling for, and together with China build up Africa and West Asia with a win-win spirit as opposed to geopolitics, as French president Macron lately called for. Our upcoming seminar on Extending the New Silk Road to West Asia and Africa was also mentioned. (A woman from the German Marshall Fund in the U.S. Said that the Chinese investments were a great potential, but we have to see if we can go along with what the political price tag may be, another woman from the Carnegie

Institute in Washington said that the U.S. should not join the Silk Road, which was just to benefit Chinese interests, but pick and choose what to participate in.) One question was about why there was not more support in the U.S. for Trump's policy to cooperate with Russia and China, (a man from the Atlantic Council said that the problem is that Russia is on a different page on Syria), and the last question was about our campaign to end geopolitics, and which group of investors attached most conditions to their investments, the Transatlantists or the Chinese. Mehran Kamrava answered, that the Chinese investments in the MENA region were purely economically oriented.

NYHEDSORIENTERING JANUAR 2018: **Macron tilslutter Frankrig den Nye** **Silkevej**

Nu må Danmark på banen af formand Tom Gillesberg:

Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har insisteret på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man ikke må gentage kolonialismens fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med. ...

Året 2017: Den Ny Silkevejsånd fejrer hen over verden. LaRouche PAC Internationale Webcast, 29. dec., 2017

Vært Matthew Ogden: God aften, det er den 29. december; jeg er Matthew Ogden, og dette er årets sidste internationale fredags-webcast fra larouchepac.com.

Som vi nærmer os afslutningen af året 2017, er vi nødsaget til at se tilbage på året, som det udfoldede sig dag for dag, i de seneste 365 dage. Men vi er også nødt til at se fremad, til året 2018, og til forpligtelser og muligheder, som dette år vil bringe os.

Det forgange år, 2017, har selvfølgelig været et af de år, der har budt på flest forandringer i de fleste menneskers levetid. Vi erindrer, at året startede med først, valget, og dernæst indsættelsen af en ny præsident, præsident Donald Trump, og det var helt klart en af de største, politiske rystelser i moderne politisk historie, med valgnederlaget til Hillary Clinton, hvem alle antog for den sikre vinderkandidat til at blive USA's præsident, og med valgsejren til den nuværende præsident Donald Trump. Men, som hr. LaRouche korrekt sagde på det tidspunkt, så ville det være en fejltagelse at anskue betydningen af dette valg ud fra et rent nationalt standpunkt. Det ville være en fejltagelse at anskue betydningen af denne valgrystelse inden for rammerne af national politik, men det sande perspektiv, man må have, både for årsagerne og også for den følgerige betydning af dette dramatiske, politiske skifte i USA, må snarere være et globalt perspektiv og et perspektiv for en global transformation, der fandt sted på mange, mange måder.

På den ene side har vi afslutningen af en æra, afslutningen af den transatlantiske æra med finansspekulation og med at bringe USA som en del af denne sektor i verden til et punkt for desperation, økonomisk, socialt og på

anden vis, her i USA, og som frembragte denne dramatiske, politiske sejr og dette dramatiske, politiske nederlag til Hillary Clinton og det, hun stod for. Og ligeledes den angst, som amerikanerne følte, over, at verden kom nærmere og nærmere til randen af Tredje Verdenskrig, til en konfrontation mellem USA og Rusland, en konfrontation mellem USA og Kina.

Men man må også se den potentielle betydning af denne dramatiske, politiske begivenhed her i USA, ud fra et standpunkt om de muligheder, der er udløst på verdensscenen. Og disse muligheder var, og er fortsat, potentialet for et samarbejde mellem USA og Rusland og USA og Kina, som en relation mellem stormagter for at *afslutte* æraen med koldkrigs-geopolitik og frembringe et nyt stadie for samarbejde mellem disse store magter i verden, for et nyt paradigme for relationer mellem disse lande, og som ville udløse et hidtil uset potentiale for samarbejde, fredelig, gensidig fordel og »win-win«-samarbejde.

Det er en udfordring for amerikanere at se længere end det daglige melodrama i amerikansk politik og 24-timers nyhedsudsendelser og se, hvad der virkelig har udfoldet sig på verdensscenen i løbet af året 2017. Men, hvis vi ser længere, og vi tager et globalt perspektiv, ser vi, at året 2017 virkelig havde sin historiske betydning med den kendsgerning, at dette er året, hvor hele verden begyndte at blive transformeret af den dynamik, der nu er associeret til den Nye Silkevej, eller Ét Bælte, én Vej-initiativet, som fejer hen over verden fra Kina. Det har haft en transformerende virkning for hele planeten: Hvert eneste kontinent er blevet transformeret, og alle nationer er blevet berørt af Silkevejsånden, inklusive, på signifikant vis, USA. Som vi senere skal tale om, så er Vest Virginia et meget, meget godt eksempel.

Men det, vi har set, er en stor bølge af optimisme, der er blevet udløst. Det er det, der kaldes »Silkevejsånden«, og vi ser, at meget af denne transformation allerede er i gang; men der er selvfølgelig meget tilbage at virkeliggøre.

I dag er tilfældigvis hr. og fr. Lyndon og Helga LaRouches 40 års bryllupsdag, og det er en meget passende dag til at reflektere over den ekstraordinært positive virkning, som disse 40 års frugtbart samarbejde og helligelse til det gode har haft på verden, gennem disse to, ekstraordinært verdenshistoriske personer: både Lyndon og Helga LaRouche. Dette forgangne år 2017 har på en meget virkelig måde været en meget stor modning af disse 40 års utrættelige arbejde på begges vegne, og ligeledes på vegne af dem i bevægelsen, der er blevet inspireret af dem.

I det kommende år må vi sætte os for, og træffe vore nytårsforsætter om at se konsolideringen af denne vision. Alt det, der nu er blevet virkelighed, mht.

potentiale i året 2017, nu må konsolideres og krystalliseres i året 2018. Som Helga Zepp-LaRouche har karakteriseret det: 2018 må være afslutningen af geopolitik og lanceringen af et nyt paradigme for den menneskelige race, baseret på win-win-samarbejde mellem alle folkeslag og blomstringen af en renæssance, bestående af det bedste i alle kulturer, civilisationer bragt i dialog med hinanden, og som drager fordel af det bedste af det, alle nationer har at tilbyde det almene vel for menneskeracen som helhed.

Det kunne være nyttigt at tage et snapshot af et par af de mest afgørende vendepunkter i året 2017 for at beslutte den transformerende virkning, der har fundet sted i løbet af dette år. Hvis vi ligesom tager et forskudt tidsbillede af året 2017, selv om alle udviklingerne, der har fundet sted, kan have syntes at være næsten for meget og for dramatisk til at holde trit med; hvis vi ser tilbage, ser vi, på hvor absolut dramatisk vis, verden er blevet forandret af denne Silkevejsånd i dette år, 2017.

Vi begyndte året her på LaRouche PAC med en appel, der blev cirkuleret bredt og faktisk havde en ret intens virkning, og som krævede, at præsident Trump, med sin indtræden i embedet, tog alle sine kampagneløfter og hele sin diskussion om at genopbygge USA's industri, genopbygge USA's varefremstilling, genopbygge USA's infrastruktur alvorligt, men også at tage en ny holdning over for verden og en samarbejdende relation med Rusland og endda med Kina; og denne appel krævede, at præsident Donald Trump rakte en hånd tilbage mod Kina. Det, som Obama havde afvist mht. et samarbejde, et samarbejdende partnerskab med det, Kina havde påbegyndt, Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, den Nye Silkevej, Bælte & Vej Initiativet, og så i stedet række en ånd frem til Kina for samarbejde og blive en del af dette.

Det har endnu ikke helt båret frugt, og det er opgaven for året 2018, men vi er kommet meget, meget langt.

Lad og se på et par af de meget vigtige vendepunkter i løbet af det forgangne år:

I april – 6. og 7. april, for at være helt nøjagtig – blev præsident Xi Jinping af præsident Trump budt velkommen i USA til et meget vigtigt statsbesøg, der fandt sted på præsident Trumps Mar-a-Lago ferieresort i Florida. Vi har set billederne og videoerne af deres diskussioner og deres modtage i løbet af disse to dage på Mar-a-Lago. Det var under dette topmøde, dette præsident Xi Jinpings statsbesøg, at præsident Trump og præsident Xi begyndte at skabe det, der nu er blevet til en meget nær, personlig relation.

Dette var en meget dramatisk vending af præcis det, præsident Obama gjorde mht. en politik for militær konfrontation, en politik for at omringe Kina og en politik for at forsøge at ophede konflikten over det Sydkinesiske Hav og andre ting, mht. at anbringe USA i en konfronterende holdning over for Kina.

På trods af sit meget krigerske sprog under valgkampen, tiltrådte præsident Trump embedet og besluttede at vende denne Obamas politik og i stedet skabe en, i det mindste på det personlige plan, varm og nær personlig relation mellem ham selv og præsident Xi Jinping. Det begyndte på Mar-a-Lago-topmødet den 6. og 7. april i år.

Den følgende måned, den 9. maj, begyndte LaRouche PAC en meget koncentreret kampagne og en slags nedtælling til det, der tydeligvis skulle blive et meget afgørende topmøde, der skulle finde sted i Kina. Dette var Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der skulle finde sted 14.-15. maj. Så i begyndelsen af maj indledte LaRouche PAC en to uger lang nedtælling og lagde ekstraordinært pres på præsident Trump for at acceptere præsident Xi Jinpings invitation til personligt at deltage som USA's repræsentant på Bælte & Vej Forum i Kina. Som en del af denne kampagne udgav vi en video, en meget kort men meget fyndig video, med Jason Ross som fortæller, ved navn »Bælte & Vej Initiativet: Vort århundredes afgørende projekt«.

<https://larouchepac.com/20170509/belt-and-road-initiative-defining-project-our-century>

Denne video blev meget hurtigt cirkuleret bredt og er nu blevet set af 50.000 mennesker; den udlagte video har 50.000 visninger.

Jeg vil gerne tage jer tilbage til dette historiske øjeblik og afspille et kort klip af denne videofortælling af Jason Ross for jer. Den hedder altså »Bælte & Vej Initiativet: Vort århundredes afgørende projekt«.

Her følger resten af udskriftet på engelsk:

[Begin Video]

JASON ROSS: It would be the biggest mistake ever, if the U.S. didn't take advantage of the Belt and Road Forum that's taking place in a week in Beijing, China – the biggest mistake ever. This event is going to bring together representatives of over 100 nations on this planet, including the direct participation of almost 30 heads of state, and they're going to discuss the greatest project of our generation, the Belt and Road Initiative.

Now, so far, there's no indication or announcement that President Trump or other U.S. representatives will attend, *but*

—
HELGA ZEPP-LAROUCHE: "If we can convince President Trump to take up the offer to join with China and the other nations in the New Silk Road, he can become one of the greatest Presidents of the history of the United States...."

ROSS: This initiative, the Belt and Road Initiative, was launched officially by China in 2013. It's a program of mutually beneficial connectivity, of infrastructure, of common development programs. So far, the proposals and works in progress embrace over 60 nations, affecting over *4 billion people*, the majority of humanity, with plans for *\$20 trillion* in infrastructure spending. That's two or three times what would be needed to fully revitalize U.S. infrastructure; it's 20 times the \$1 trillion that Trump has called for so far. This is a *huge* project.

These programs have got the potential *to eliminate poverty, on the globe, within a generation*, completely and totally eliminate endemic poverty everywhere.

Already over the past few decades, China has seen phenomenal development....

SECRETARY OF STATE REX TILLERSON: "And China really began to feel its oats about that time, and rightfully. They have achieved a lot: They moved 500 million Chinese people out of poverty in to middle-class status...."

PRESIDENT DONALD TRUMP: "OK, it's a great thing, thank you. And I met with the President of China, at great length in Florida. And we had long, long talks. Hours and hours and hours. He's a good man."

ROSS: China is springing ahead with its own development, and working together with its neighbors. Through Chinese investment, by the nation, by the corporations, and through new financing from institutions like the Asian Infrastructure Investment Bank, the New Development Bank, and the Silk Road Fund — these are mechanisms created since 2013 — major projects of enormous scope are made possible.

RICHARD TRIFAN [The Eurasia Center]: "This is an historic project, as you all know. It is probably the biggest global achievement which is analogous to our reaching out into space, and to the Moon and other planets. It's probably the most comprehensive initiative that many nations will be working together on...."

ROSS: So let's take a tour: Starting in Asia, there are six development corridors proposed by China, for road, rail, water, electricity, communications, along with soft infrastructure such as education, customs standardization, cultural exchange. These corridors are currently under way to varying degrees. So much of the world is currently working together for aims of common development, and a shared future of advancement, of dignity, and of scientific achievement. Will the U.S. join in? We're invited with open arms.

ZHANG MEIFANG [Deputy Consul Chinese Consulate, New York]: "Last, but not the least, I want to quote President Xi as saying that China welcomes the United States to participate in cooperation within the Belt and Road framework. Both countries should really seize the opportunities...."

ROSS: Let's accept this invitation. The U.S. of a hundred years from now, looking back, will be so glad that we did.
[END VIDEO]

OGDEN: Now, that video was released on May 9th, and as I said, quickly received tens of thousands of views on YouTube, a very rapid circulation. And despite the fact that almost no one in the United States at that time was discussing, or frankly had even heard of the idea of the Belt and Road Initiative or the New Silk Road, or the One Belt, One Road policy of China, all of a sudden this project and this idea asserted itself in a very large way and was thrust into the center of U.S. political debate. Almost seemingly out of nowhere, three days after the release of that video, White House Press Secretary Sean Spicer was asked multiple times during the White House press briefing about the One Belt, One Road policy and whether or not President Trump was going to be sending a representative to the Belt and Road Forum in Beijing, and whether the United States was going to join the New Silk Road. So here's that press briefing from May 12th of

this year:

[BEGIN VIDEO]

Q: "I wanted to ask you about the One Belt, One Road summit that starts on Sunday in China. You announced yesterday, or Secretary Ross said that you're going to send a delegation to that summit. Could you talk about how you came to that conclusion, why it's important for the U.S to be represented at what's ostensibly a major trade initiative by a foreign country?"

PRESS SECRETARY SEAN SPICER: "As you point, it's a major trade initiative. There's a lot of ports and infrastructure that they're going to do, and through those discussions that Secretary Ross and Secretary Mnuchin and others had at Mar-a-Lago, and part of this is that this is something they've done; we're going to continue to work with them. Obviously, trade is a major issue for us and what they're looking to do is of great importance to our economic and national security, and they've asked us to send people to that. And we have them attend things that we're doing as well. And I think that's, as the President has shown in terms of the relationship that he's built with President Xi, and the rest of the team has built with their delegation, those relationships are clearly paying dividends both on the national security front and on the economic front.

"Jennifer?"

Q: "...is the U.S. going to participate in the One Belt, One Road initiative?"

SEAN SPICER: "We'll have a readout. At this point that's all we have on One Belt, One Road..."

[END VIDEO]

OGDEN: So, as you saw, it was announced that President Trump had really at the last minute, decided to send a high-level representative to the Belt and Road Forum. This is very much, largely due to the campaign that we waged here in the United States, and that high-level representative from the State Department was sent to the Belt and Road Forum in Beijing, Matt Pottinger.

Now, also in attendance at that historic summit in Beijing, with multiple heads of state and representatives from all around

the world {was}: Helga Zepp-LaRouche herself. And that was really poetically just that she should be there. Because the fact is, she is recognized in China as the "Silk Road Lady," and the efforts of herself and her husband Lyndon LaRouche and the movement which has been inspired by them, really has laid the groundwork for what became in the year 2017, the great flourishing of the New Silk Road. So, Helga Zepp-LaRouche attended this Belt and Road Forum; she was present there in the proceedings, and she also conducted numerous other meetings. She was a speaker at some of the roundtable discussions and break-out sessions on the side, and then followed that with a two-week tour of China. Helga Zepp-LaRouche gave a report back on her presence, on her participation in the Belt and Road Forum, and during that report she gave a wonderful overview of the 40 years of effort that she and her husband, Lyndon LaRouche, have invested into bringing this vision into actuality. Going all the way back to Lyndon LaRouche's proposal in 1971 for an International Development Bank and the development of the entire planet. You'll see that she goes through that entire sweep of history. So, obviously, reviewing this sweep of history is a very appropriate thing to do on the occasion today of Mr. and Mrs. LaRouche's 40th wedding anniversary that we're observing today.

So, I'd like to play for you a short excerpt from that report back, that very immediate report that Helga LaRouche had upon her return from this historic Belt and Road Forum on May 14 and 15 of this year.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I just wanted to make sure that you get a first impression from me from my trip, because the worst mistake we could make is to respond to the absolutely incredible propaganda coming from the US mainstream media and the new liberal media in Europe; like *Der Spiegel* underlined, the chief editor piece which was really out of this way. It is very clear that people who are primarily relying on such media, have a completely, totally 100% wrong idea what the reality is that's going on. We should really get that out of our heads and not try to swim within the fish bowl of an artificially created environment. Because from my standpoint, the world looks very different.

First of all, I said this already and I reiterate it. With the Belt and Road Forum, the world has dramatically consolidated

the beginning of a new era. I don't think at all that short of World War III, this is going to go away, because the majority of the world is moving in a completely liberated way. This was the highest level I ever participated in; there were 28 heads of state speaking one after the other. Obviously, the speech by Xi Jinping was absolutely outstanding. Whoever has time to listen to it, should really do it; because it was a very Confucian speech which set the tone for the two-day conference in a very clear way. So, please listen to it when you have some time. I think the way people have to understand what is going on, is you have to really think what this organization, and Lyn in particular, did for the last almost 50 years. The first time when Lyn in 1971 recognized what the significance of the dismantling of the Bretton Woods system was, and then all the many things we did in the last over 40 years. Lyn coming back from the Iraqi Ba'ath Party celebrations in 1975 when he proposed the IDB as an International Development Bank to foster a New World Economic Order. The fact that we for one year campaigned with this IDB proposal which then basically became part of the Colombo, Sri Lanka resolution of the Non-Aligned Movement in '76. Then at the end of the '70s when we worked with Indira Gandhi on a 40-year development plan for India. We published a whole book about the industrialization of Africa. We worked with López Portillo on Operation Juárez. We put out a 50-year Pacific Basin Development Plan. Lyn had already proposed the Oasis Plan. And then naturally when the Wall came down and the Soviet Union disintegrated, we proposed the Productive Triangle and the Eurasian Land-Bridge. All of these proposals – and just think of the many, many activities we did – conferences on five continents; all of this was on the level of ideas. But only after Xi Jinping put the New Silk Road on the agenda in 2013 and in the four years of breathtaking developments of the One Belt, One Road Initiative since, these ideas are becoming realized; and the genie is out of the bottle. You have now the bi-oceanic railway discussion and the tunnels and bridges connecting the Atlantic and Pacific around Latin America. You have all these railways now being opened up in Africa. This is unprecedented; this was not done by the IMF or the World Bank. They suppressed it with the conditionalities. But with the AIIB [Asian Infrastructure Investment Bank], the new Development Bank, the New Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund, the direct investment of the Chinese Ex-Im Bank, the China

State Bank; all of these projects are now proceeding, and they have completely changed the attitude and the self-confidence of all participating countries.

The way people in China look at President Trump is absolutely different than what the media is trying to say. They are very positive about Trump, in the same way that people in Russia think Trump is somebody you can absolutely have a decent relationship with; and that is reality. Forget the media; forget these whores of the press who are really just prostitutes for the British Empire. Don't pay any attention to what they say, and don't allow other people you are talking with to do that either. When Trump promised \$1 trillion investment, this was the right thing, and we put out the right program saying the United States must join the Silk Road. That should be our focus and nothing else. Everything else should be a subsumed aspect of that. This is the strategically important thing. And the fact that the head of the China Investment Corporation, Ding Xuedong, said it's not \$1 trillion, but \$8 trillion that the United States needs; this is absolutely on the mark and you know it yourself from the condition of the roads and the infrastructure in all of the United States. The fact that this same organization has now set up an office in New York, advising Chinese investors how to invest in the United States, and vice versa how US investors can invest in China; the fact that the Chinese are invited to participate in this infrastructure conference in June; all of this is absolutely going in the right direction.

What happened in the Belt and Road Forum and the many meetings I had afterwards – after all, I spent two full weeks in Beijing, in Manjing, in Shanghai. But it's the fact that in the many interviews, many quotes, we were treated with the highest respect possible. People are fully aware of Lyn's significance as a theoretician of physical economy; his ideas are highly respected. People treated me as we should be treated; namely, as people who have devoted their entire lives to the common good of humanity. This is in absolute stark contrast to the shitty behavior that we are getting normally from the neo-liberals in the trans-Atlantic region. You should understand that what the attack on Trump is supposed to do, is to make it so difficult for him to focus on the positive aspects; and there are quite some many of them, including his working relationship with Russia and China, which is strategically the most important. Basically, he has to defend his staff, and everybody thinks they have to spend

all the time to defend themselves. So, don't fall for it. The idea that we are losing is completely off; mankind is on the winning track, and we have to pull the American population up to create the kind of ferment so the implementation of the infrastructure program as a first step is on the agenda and on everybody's mind and nothing else.

I have the strong conviction that by the end of this year, the world will look completely different because the development perspective is so contagious that I think all the efforts by the British Empire to somehow throw in a monkey wrench will not work. So, take the winning perspective; take the high ground. Think strategically and realize that what is happening in reality in many development projects around the world is what this organization has been fighting for, for almost half a century. I just wanted to tell you that, because the worst thing we could do is look at it from inside the United States, from within the box, when the whole world has moved out of the box decisively with the Belt and Road Forum, which is not going to be stopped by anything. That is my view I wanted communicate.

OGDEN: This is an inexorable, almost irresistible dynamic; this is a dynamic which is not going to be stopped by anything. Of course, the subsequent months saw a very dramatic attempt to escalate the campaign to undermine and overturn the Presidency of the United States; largely because of President Trump's willingness and commitment to working together with these countries which were supposed to be our enemies and our adversaries under the Obama view of the world. But also, we saw the continued expansion of the Silk Road. This was almost an unstoppable march of this development perspective to every corner of the planet.

Perhaps most significantly, we saw the development of Africa. This is a continent which for centuries had been kept in an enforced state of backwardness, poverty, miserable famine across the entire continent of Africa; with no development. What China has done just in the last few months, has been unbelievable; in terms of the railroads that have been built, the power projects that have been built, the water projects that are now under consideration such as the Transaqua project. But already, just in the latter portion of this year, we've seen the dramatic transformation of the continent of Africa and the change in the attitude of the African people; who now are – as Helga

LaRouche has repeatedly noted – have a renewed sense of optimism and self-confidence because of what China has done to bring development to that continent.

We've also seen the nations of South and Central America begin to embrace the Silk Road spirit. We've seen increasing collaboration between China and Russia, with the integration of the Silk Road and the Eurasian Economic Union idea. We've seen barriers that have been erected geopolitically between nations in South and Southeastern Asia crumbling as we speak. We saw the forging of a new partnership between Japan and China; two nations which have historically been at each other's throats. We've seen the Philippines join enthusiastically the New Silk Road dynamic and reach out a hand of collaboration to China in friendship. And we've even seen nations in Europe – most notably southern and eastern Europe – enthusiastically become part of the New Silk Road dynamic. So, you've had an almost unstoppable rhythm of developments, month after month, week after week of nations embracing this New Silk Road spirit.

As Helga Zepp-LaRouche said at the conclusion of that report that she delivered immediately after her attendance at the Belt and Road Forum in Beijing in May of this year, she said, "I am confident that, by the end of this year, the world will have been transformed in a very dramatic way by the New Silk Road dynamic." Indeed, now we sit at the end of this year, and what Helga Zepp-LaRouche said at that point is very true. So, if we fast forward from May, those dramatic developments leading into and then leading out of that Belt and Road Forum in Beijing, China; if we fast forward from May all the way up to November, and take a look at the historic trip by President Trump to China – the "state visit-plus" that he made – which occurred in the immediate aftermath of the historic Chinese Communist Party National Congress; where President Xi Jinping was elevated to another term as President of China. The Silk Road idea was literally written into the Chinese Constitution. This historic trip that President Trump made to China, which was in the context of his grand tour of Asia, of southern and southeastern Asia as a whole; this trip consolidated an entirely new era in US-China relations.

Again, Helga Zepp-LaRouche, who is a unique voice in terms of her analysis, because she's not just a commentator looking at this from the outside; but again, is speaking as somebody who has been on the ground for years if not decades in bringing this Silk

Road reality into existence. Helga Zepp-LaRouche, in the aftermath of President Trump's historic state visit-plus to China, gave her analysis and her report on what the significance of President Trump's visit to Beijing and his continued, very warm special relationship with President Xi Jinping of China. So, here's what Helga Zepp-LaRouche had to say in the immediate aftermath of President Trump's historic visit to China in November of this year.

ZEPP-LAROUCHE: I think it is the beginning of a new era of strategic relationships between the United States and China, as Xi Jinping had said. What they did in order to receive Trump and give him the best possible honors, the characterization was that this was a "state visit-plus" and President Xi Jinping even said that this was a "state visit-plus-plus". They rolled out the red carpet, so to speak, in a way that they have never done for any other foreign dignitary before since the existence of the People's Republic of China. What they did is, they had a first day of introducing President Trump to the ancient culture of China. For that purpose, they closed down the Forbidden City for an entire day; then they had a gala dinner in one of the palaces. They showed him three different Beijing operas, they showed him the restoration of art, crafts, and similar things. Obviously, President Xi Jinping was the tour guide for all of this. Anybody who has ever read or listened to his speeches knows that he is very well-cultured in Chinese history, but also in universal history. So, this is really an incredible thing. Naturally, there were other aspects like trade deals for \$253 billion. When President Trump came back from the Asia trip, he said that he had deals for about \$300 billion, but that would only be the beginning. Soon this figure would be three-fold. But I think much more important – as much as the economic deals are important; I don't want to neglect that – but I think much more deeply was the deep human accord between these two Presidents. So, I am confident that the chance to have a new renaissance, to have an uplifting of people where the best traditions of all nations and cultures of this planet are being revived; and out of that, a new renaissance can be created. I think that that is an absolutely realistic possibility. So, be happy and join us.

OGDEN: And indeed, an immense optimism was unleashed around

the world after seeing this very successful trip that President Trump made to China. There was an optimism from inside the United States; notably, most conspicuously, the case of West Virginia. If we take a look at West Virginia Governor Jim Justice, who announced in the immediate aftermath of President Trump's return from this historic trip to China, he [Justice] announced an \$83.7 billion investment deal that was signed between China and the state of West Virginia. This is \$10 billion more than West Virginia's entire annual GDP for the year 2016, which was only \$73.4 billion. So, this investment is \$83.7 billion into one of the most impoverished and really despairing states in the entire United States. Just take a look at the optimism and the sheer enthusiasm that Governor Jim Justice of West Virginia showed in this press conference that he gave, upon announcing this investment by China into his state.

GOVERNOR JIM JUSTICE: Who in the world can even begin to describe what \$83.7 billion of money and investments is? Well, I'll tell you what it is. Do you realize it's 83,700 \$1 million investments? Now just think about that. 83,700 \$1 million investments. I don't know if you could actually pull this off, but you could maybe be able to rebuild every city in the state of West Virginia with \$83.7 billion. I would say to all of y'all that may be doubters that this could become a reality. Don't get on the wrong side of it, because really and truly, it's a comin'; it's coming.

OGDEN: So, "Don't get on the wrong side of it," this is a reality. And "really and truly, it's a comin'|". I think that perfectly describes this inexorable irresistibility of the New Silk Road. I think it encapsulates the year 2017 in just a few phrases. 2017 truly was the year that the Silk Road spirit swept the globe; including the state of West Virginia. It's indeed, the perfect optimism out of the mouth of Governor Jim Justice there in West Virginia. It's the perfect expression of the sentiment that we, as Americans, should all have as we reflect back on the year 2017 and look ahead at the year 2018. Don't get on the wrong side of this, because it's a comin'.

So, to conclude our broadcast, and to conclude this year, I would like to play a short video message by Helga Zepp-LaRouche, which is really her end of the year message. This is her appeal for the year 2018, which she says must be the year that we see

the end, once and for all, of the idea of geopolitics, and the consolidation of the “win-win” collaboration of all nations in this New Paradigm. So, here’s Helga Zepp-LaRouche’s end of the year message.

ZEPP-LAROUCHE: ... [T]hat in the almost four and a half years now that Xi Jinping, the President of China, has put the Belt and Road Initiative, the New Silk Road on the table, you see a dynamic which is unbelievable. First of all, China naturally is economically exploding with development, with optimism, with absolute ambitious infrastructure projects – we should talk about that in detail in a minute – and many other countries, I think well above 70 countries and 40 international large associations and institutions are cooperating with the New Silk Road. And all of these countries have been gripped by an enormous sense of optimism, which some people call the “Silk Road Spirit,” which is the sense of entering a new era of mankind; and the rest of the Europeans and Americans don’t know it! The only people in the United States who have an inkling, are those from West Virginia and some other states who travelled with President Trump on his recent trip and came back with enormous deals; like West Virginia having a deal of \$83 billion over the next 10 years. And people really see that the United States could absolutely join and be a part of it.

But I think that the key battle in which the world really is, that you have the old neo-cons, the neo-liberals, who want to stick, with geopolitics, who want to keep the image of China and Russia as enemies and want to continue the British Empire game of divide and conquer, playing one section against another section; versus what is clearly the winning strategy and that is what Xi Jinping has put on the agenda, with a “win-win” cooperation of all nations of the world, and with the idea of a new paradigm, a “community for a shared future of mankind,” a community of destiny: The idea that geopolitics can be overcome. And more and more countries are joining with this new conception.

So, the battle really is, can we in time, before a new financial crash comes down on us – you know, it’s hanging over our heads like a Damocles’ Sword – can we in time get the kinds of changes in the United States in particular, but also in Western Europe, to join in this New Paradigm, or will this battle for civilization be lost? I’m very optimistic it can be won, but it requires activity: We’re not experiencing dialectical

materialism, or historical materialism, where positive events are just taking on a life of their own; because it is always the subjective factor which plays a very large role, and one place you can see this very clearly is in the person of Xi Jinping, who has really given an already positive Chinese development, a complete upgrade, and a complete transformation into a New Paradigm. And we would need such people in the West to do likewise.

The Schiller Institute is absolutely committed to doing everything possible that we can get the United States and Europe to cooperate with the New Silk Road, because that will be *the* decisive battle for the coming year...

So this is the perspective that has to happen in the year 2018, because I think the present status quo is not going to last. I appeal to all of you, use this New Year to get the United States and European countries in the New Silk Road Spirit.

OGDEN: That is the task for the year 2018. The key battle, as Helga Zepp-LaRouche said, is that of the old paradigm of geopolitics versus the New Paradigm of "win-win" collaboration and this idea of a community of common destiny for all mankind. We, as we sit now at the threshold of a new year – 2018 – we find ourselves at the most crucial decisive inflection point in that battle. Everything hinges on victory in bringing the United States into that New Paradigm; victory in instilling the Silk Road Spirit into our fellow Americans; and finally, decisively, the United States abandoning geopolitics once and for all, and joining the New Silk Road. Joining the One Belt, One Road Initiative.

So, we have a crucial piece of material for securing that victory. This has just been released; just in time for the New Year. This is the new pamphlet from LaRouche PAC – "The Four Economic Laws of Lyndon LaRouche; The Crucial Physical Economic Principles Needed for the Recovery of the United States. America's Future on the New Silk Road." You can see on your screen there, the link that you can obtain the digital copy of this, and it's also circulating in the streets of the United States as we speak in this pamphlet form. So, what your task is for the remaining days, the remaining hours of 2017, is to get a hold of a copy of this pamphlet. If you have not yet caught the contagion of the New Silk Road Spirit, that's your task for the remaining hours of this year. And to hit the ground running as

we enter into this New Year – 2018 – which must see, finally once and for all, the end of geopolitics and the consolidation of this community of shared destiny for all mankind. Thank you very much for joining me here today. We would like to thank you for being so active over the course of this past year – 2017 – which has seen many victories and many advancements towards victory. But what we have to do now as we enter into this New Year is to redouble our efforts. I think the perfect way of celebrating and observing the 40th wedding anniversary of Helga Zepp-LaRouche and Lyndon LaRouche, and honoring the work that the two of them have done over the last 40 years, is to rededicate ourselves to consolidating a victory for this vision once and for all during the course of the coming year. So, Happy New Year to you, and we will see you again as you tune in next year to larouchepac.com. Good night.

Kinas initiativ: Fra undergang gennem selvdestruktion til velstand og fremgang.

Tale af Natalia Vitrenko, leder af Ukraines

Progressive Socialistparti, på Schiller

Instituttets konference, 25-26. nov., 2017

Den eksisterende verdensorden er forældet. Så længe, den fortsætter, vil menneskeheden være truet af spredningen af konflikterne i Mellempøsten, Ukraine og Nordkorea til en atomar Tredje Verdenskrig, og af det verdensomspændende, spekulative finanssystems krak, som vil blive lige så destruktivt. Det er mislykkedes de internationale, globaliserede institutioner, skabt af de førende, kapitalistiske lande under USA's auspicer – Den internationale Valutafond,

Verdenshandelsorganisationen, NATO, Verdensbanken og den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) – at løse ét eneste af de mest presserende problemer, menneskeheden konfronteres med: hungersnød, milliarder af menneskers manglende adgang til lægehjælp og uddannelse, narckoafhængighed, handel med mennesker og deres organer og grasserende terrorisme på alle planetens kontinenter. Det er grunden til, at 15.000 videnskabsfolk fra 184 lande udgav deres anden Advarsler til Menneskeheden den 13. nov., 2017 (den første var i 1992), hvor de identificerer globale trusler og foreslår måder til deres løsning.

På denne baggrund kan fornuftige mennesker ikke undgå at forstå behovet for et radikalt skifte i paradigmet for internationale relationer og modellen for globalisering. I det historiske forløb er det nu sket, at Kina har foreslået det nye paradigme. Denne fem tusind år gamle civilisation, der på kreativ vis har vedtaget den nyeste model for en socialistisk økonomi.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Lad jer ikke aflede; Lad jer ikke afskrække!](#)

Leder fra LaRouche PAC, USA, 30. nov., 2017 – Alt imens verden har nået et punkt, hvor den virkelig vender et nyt blad til et kvalitativt nyt stadium i verdenshistorien, så bliver den amerikanske befolkning fuldstændig, og potentielt fatalt, afledt ind i et kalejdoskop af falske spørgsmål, der er i sladderens interesse eller i anden interesse. (Hvorfor nu?) Men, hvor kommer DU ind i billedet – dig, personligt? Hvad er din rolle? Hvis du render efter lygtemænd, hvor efterlader det så vores land? – på et tidspunkt, hvor den fremtidige historie kræver visse, afgørende skridt i USA, som det fastlægges af Lyndon LaRouche i hans Fire Love.

Den forgangne weekends successive begivenheder, der ikke har fortilfælde, viser, at Bælte & Vej Initiativet, lanceret af Kina tilbage i 2013, og som Lyndon og Helga LaRouche utrætteligt har kæmpet for i årtier, nu er blevet en masseangrebsbølge, der fejer hen over verden. Tænk på, at Schiller Instituttets historiske konference i Frankfurt i forgangne weekend, »At opfylde menneskehedens drøm«, blev umiddelbart efterfulgt af »16+1«-mødet mellem Kina og

øst- og centraleuropæiske lande i Budapest, som lancerede byggeriet af Beograd – Budapest højhastighedsjernbanen, blandt andre resultater. I samme uge fandt et Bælte & Vej Forum sted i Tblisi, Georgien, med 34 officielle delegationer, der deltog, og op mod 2.000 delegerede fra flere end 60 lande. Efter afslutningen af 16+1-mødet i Budapest og yderligere møder med ungarske regeringsfolk, fløj den kinesiske premierminister Li Keqiang til Moskva for at mødes med præsident Putin, og derfra videre til Sotji, Rusland – scenen for andre historiske møder i løbet af de seneste dage – for at deltage i mødet mellem regeringschefer i Shanghai Samarbejdsorganisationen, 30. nov.-1. dec.

Det første Bælte & Vej Forum nogensinde blev onsdag holdt i Paris. Torsdag var første dag af Kina-Latinamerika-Caribien Erhvervstopmødet i Uruguay, som omfattede 2.500 erhvervsfolk, af hvilke 700 er kinesere.

En endnu ubekræftet rapport i *Yomiuri Shimbun* fra 28. nov. fremlægger, hvordan Japan planlægger at gå ind i et samarbejde med Bælte & Vej Initiativet (BRI), gennem japanske selskabers støtte i fællesprojekter med kinesiske selskaber langs dets ruter.

Dette er rammen for vore voksende bestræbelser på at besejre den britiske kupplan i USA, gennemføre LaRouches Fire Love og sikre fuld amerikansk deltagelse i BRI.

Spørg ikke, hvad der optager dig som personlig interesse. Spørg hellere, hvad den fremtidige menneskeheds vitale interesse består i, mht. nutidens begivenheder. De 'falske nyheder' – 'fake news' – fremviser et kalejdoskop af afledningsmanøvrer – I må ikke blive afledt. Spørgsmålene er præcis det, som Lyndon og Helga LaRouche har sagt, de er.

Foto: Præsident Donald J. Trump skriver en fraværsseddel til skolen for Christian (venstre), barnebarn af pensionerede kaptajn i den amerikanske hær, Gary M. Rose, der skal modtage en æresmedalje, under et familiebesøg i det Ovale Kontor i Det Hvide Hus i Washington, D.C. 23. okt., 2017.

[Ruslands præsident Putin foreslår at](#)

integrere APEC gennem Bælte & Vej Initiativet

9. nov., 2017 – Den russiske præsident Putin skrev en artikel i går, der blev udlagt på Kremls webside og udgivet i mange nyhedsagenturer og medier, og som fremlagde Ruslands rolle på det 25. APEC Økonomiske Lederes Møde i Da Nang, Vietnam, med titlen, »Det 25. APEC Økonomiske Lederes Møde i Da Nang: Sammen mod fremgang og harmonisk udvikling«.

Alt imens han indledte med udtalelser om Ruslands planer om at samarbejde med APEC-nationerne og støtte en frihandelsaftale, så udtrykte han forbehold mht. dette og forklarede: »Selvfølgelig bør det storstilede projekt for at skabe APEC-frihandelsområdet udføres med behørig hensyntagen til de erfaringer, der er vundet gennem implementeringen af nøgleformaterne for integration i det asiatiske stillehavsområde og Eurasien, inklusive den Eurasiske Økonomiske Union, hvor Rusland samarbejder med Armenien, Belarus, Kasakhstan og Kirgisistan ...

I forbindelse med dette, vil jeg gerne nævne vores idé om at skabe det Større Eurasiske Partnerskab. Vi har foreslået, at det dannes på basis af den Eurasiske Økonomiske Union og Kinas Bælte & Vej Initiativ. For at gentage det, så er dette et fleksibelt, moderne projekt, der er åbent for andre deltagere.

En omfattende udvikling af infrastruktur, inkl. transport, telekommunikation og energi, vil tjene som grundlaget for en effektiv integration. I dag moderniserer Rusland aktivt sine havne og lufthavne i det Russiske Fjernøsten og udvikler transkontinentale jernbaneruter og bygger nye gas- og olieledninger. Vi er forpligtende engageret til implementeringen af bilaterale og multilaterale infrastrukturprojekter, der vil forbinde vore økonomier og markeder. Blandt andre projekter refererer jeg her til Energi-Superringen, der forener Rusland, Kina, Japan og Republikken Korea, samt Sakhalin-Hokkaido-transportforbindelsen ...

For Rusland er udviklingen af vores fjernøstlige område en national prioritet for det 21. århundrede. Vi taler om at skabe territorier med avanceret, økonomisk vækst i denne region, og som forfølger udvikling af naturlige resurser i stor skala og støtter avancerede, højteknologiske industrier, såvel som også investerer i menneskelig erfaring, uddannelse og sundhedssektor og skabelse af konkurrencedygtige forskningscentre.

Vi håber, at vore udenlandske partnere, primært fra APEC-økonomier, vil spille

en aktiv rolle i gennemførelsen af disse programmer og projekter. Så meget desto mere, fordi udenlandske deltagere på det årlige Østlige Økonomiske Forum, der blev afholdt i Vladivostok, allerede har fået muligheden for at vinde tillid til udsigterne og gennemførligheden af vore planer ...«

Om kulturelt samarbejde skrev Putin: »Vi tillægger en styrkelse af vore kulturelle bånd og en udvidelse af vore kontakter inden for videnskab og uddannelse særlig betydning. Vi vil fremadrettet fokusere på at skabe et fælles uddannelsesrum for det asiatiske stillehavsområde, og ét af dettes centre kunne blive det Fjernøstlige Føderale universitet.«

[Vil Trump gå med i Den Nye Silkevej, når han er i Kina?](#)

[RADIO SCHILLER 6. nov., 2017](#)

Med formand Tom Gillesberg, Schiller Instituttets KV 2017 spidskandidat i København.

[Vi skaber ideerne bag den fremvoksende nye æra for menneskeheden!](#)

Leder fra LaRouche PAC, USA, 30. okt., 2017 – Kinas Kommunistiske Partis netop afsluttede 19. Nationalkongres har konsolideret ideen om, frem til midten af dette århundrede, at skabe et »smukt Kina« og en »smuk verden«, hvor regeringer vil blive styret af konceptet om at sørge for deres befolkningers voksende »lykke«.

Det er en betagende udvikling af strategisk betydning, understregede Helga Zepp-LaRouche i denne weekend, og som er gået fuldstændig hen over hovedet på det meste af USA's og Europas befolkning – for slet ikke at tale om, at det er

en fornyet erklæring »med kinesiske karaktertræk« af de centrale, filosofiske koncepter, omkring hvilke USA selv blev grundlagt. »Hvilken leder, fra hvilket land i Vesten, har en sådan vision i dag?« spurgte Zepp-LaRouche. Hvor længe siden er det, at en amerikansk statsmand har gjort et sådant perspektiv, med samt dets medfølgende begreb om mennesket, til emnet for national diskurs?

Og dog ville disse dybtgående ideer ikke være så fremmedartede for flertallet af amerikanere i dag, hvis ikke Lyndon LaRouche, sammen med mange af hans medarbejdere, uretmæssigt og på falske anklager var blevet jaget i fængsel og hen over tre årtier fremstillet som en udstødt person. Denne forbrydelse blev begået af den samme, britisk-kørte bande af bøller, med Robert Mueller som et fremtrædende bandemedlem, og som gik videre til at dække over den saudisk-britiske rolle i 11. september-angrebet, og som nu forsøger at vælte Trump-regeringen og selve USA's forfatning – et billede, der hinsides enhver rimelig tvivl er bevist i EIR's Robert Mueller Specialrapport[\[1\]](#), der nu cirkuleres bredt i hele landet.

Briterne gjorde alt dette for at forsøge at bringe de ideer til tavshed, som Lyndon LaRouche på enestående vis har skabt hen over årtier, og som fastlægger grundlaget for at virkeliggøre et Nyt Paradigme for menneskeheden, der vil lægge Det britiske Imperium i graven én gang for alle. Det er de ideer, der nu tager form i Kinas Bælte & Vej Initiativ, som ubønhørligt går fremad på alle kontinenter.

»Vi skaber ideerne«, erklærede Zepp-LaRouche som et faktum. Det, der nu vokser frem på verdensscenen, er et resultat af vores mobilisering, vores organisering og vores opdragelse hen over årtier – ikke alene omkring projekter og politikker, men også omkring Lyndon LaRouches banebrydende opdagelser, hans udarbejdelse af det centrale begreb om menneskets skabende identitet og det, der adskiller mennesket fra alle andre, kendte arter. Det ville være udbytterigt at studere disse skrifter i dag, både i Vest og Øst. I særdeleshed tilskyndede hun til læsning, eller genlæsning, af Lyndon LaRouches skrift fra 2004, »En dialog mellem eurasiske civilisationer: Jordens kommende 50 år«[\[2\]](#).

Åbningsbemærkningerne til denne rapport fra LaRouche, der figurerer som frontispice i bogversionen, lyder som følger:

»Kreativitet, som jeg her har identificeret det, er forskellen på dig og en abekat. Der er faktisk to egenskaber ved denne forskel. For det første, så kan et medlem af den menneskelige art øge hans eller hendes arts potentielle, relative befolkningstæthed gennem sin viljemæssige anvendelse af kreativitet, som ingen form for dyr kan gøre. For det andet, så afhænger samfundets

fremskridt hen over successive generationer af, at disse generationer genvedtager, eller atter sætter i kraft, den skabende opdagelse af denne form for universelle, fysiske principper. Sammen kan disse to udtryk for kreativitet (som jeg definerer det) fastlægge grundlaget for det, vi kunne kalde naturlig, menneskelig moral, den form for forskel, der adskiller menneskelig moral fra aberigets kultur.»

Ti år tidligere, i 1993, da Lyndon LaRouche stadig var fængslet, skrev han en lang artikel, der udredte denne, hans enestående opdagelse, i en artikel med titlen, »Om LaRouches opdagelse«[\[3\]](#), hvis indledende afsnit lyder:

»Det centrale træk af mit originale bidrag til Leibniz' videnskab om fysisk økonomi, er at give en metode til at adressere den årsagsmæssige sammenhæng mellem, på den ene side, enkeltpersoners bidrag til aksiomatisk revolutionerende fremskridt i videnskabelige og analoge former for viden, og, på den anden side, de heraf følgende forøgelse af den potentielle befolkningstæthed i de korresponderende samfund. I sin anvendelse i politisk økonomi, fokuserer min metode på analyse af den centrale rolle af den følgende tretrins rækkefølge: For det første, aksiomatisk revolutionerende former for videnskabelig og analog opdagelse; for det andet, de heraf følgende fremskridt i principper for maskinredskaber og analoge ting; sluttelig, de heraf følgende fremskridt i arbejdskraftens produktive evne.»

Nu er et godt tidspunkt for verden til fuldt og helt at opdage LaRouches opdagelse.

Foto: Xi Jinping: »Flere end 60 million mennesker er blevet løftet ud af fattigdom i løbet af de seneste fem år.« (Xinhua / New China)

[\[1\] Læs Mueller-dossieret her.](#)

[\[2\]](#) EIR, 7. januar, 2005; artiklen er indeholdt i LaRouches bog, »Jordens kommende 50 år«, der kan købes fra Amazon.com (eller ved henvendelse til vores kontor, -red.)

[Læs artiklen her.](#)

[\[3\] Læs artiklen her.](#)

Valg i Tyskland:

Tysklands fremtid er den Nye

Silkevej.

Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

POLITISK ORIENTERING den 13. juli

2017:

Trump-Putin succesmøde midt i tysk

G20-fiasko.

Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg

»Velkommen til det fortsatte drama, hvor vi forhåbentlig er i gang med at skrive nye, meget mere spændende kapitler i menneskehedens historie; specielt på baggrund af det meget succesrige møde, der fandt sted i fredags mellem Donald Trump og Vladimir Putin, [i] kulissen af et ellers rimelig forfærdeligt G20-topmøde, der fandt sted i Hamborg. At rammerne for G20-topmødet var frygteligt, når det blev holdt i Tyskland, var ikke særlig overraskende. Der var ligesom blevet lagt op til – lang tid forinden, det sidste år, har man i Tyskland ikke snakket om andet, end at, nu skulle man få klimapolitikken tilbage på dagsordenen; det her skulle være mødet, hvor vi ligesom skulle re-fokusere, komme væk fra det her med diskussion om økonomi og udvikling og alt det her pjat, som Kina snakker om, og så komme tilbage til det, der virkelig betyder noget, nemlig, hvorledes vi kan få lagt skatter og afgifter på og reduceret menneskets aktiviteter her på jorden, således, at vi kan mindske mængden af CO₂ i atmosfæren; ja, ikke menneskemængden af CO₂ i atmosfæren, for det har vi mennesker jo ikke rigtig magt til at gøre måske; men i hvert fald måske reducere den menneskelige udledning af CO₂ med en eller anden brøkdel, og på den måde, håber vi, måske påvirke Jordens klima om hundrede år. Som jo er hele denne klimadagsorden, som har fyldt ufattelig meget, og som det jo var meningen skulle overtage alt her ved COP15-mødet her i København i 2009, og det skete heldigvis ikke. Og vi her på kontoret er meget stolte af, at vi var meget aktive desangående; at vi stod ude i bitter kulde foran Bellacentret og uddelte flyveblade i hobetal om, at det, klimadagsordenen drejede sig om, det var ikke at forbedre Jordens klima; det var at reducere antallet af mennesker her på Jorden. At det her var god, gammeldags malthusiansk politik; at man brugte CO₂ som en undskyldning for at sige, at vi skulle begrænse den menneskelige aktivitet her på Jorden; at vi skulle forhindre udvikling ... «

Hør mere:

Video 2. del:

Lyd:

USA-RUSLAND-KINA SAMARBEJDE OM ET NYT PARADIGME. Nyhedsorientering juli 2017

Som mange deltagere i og iagttagere af verdensbegivenhederne for længst har opdaget, så er størstedelen af de gængse nyheder »fake news«, der primært har til formål at aflede opmærksomheden fra de store problemer, som verden står overfor, og frem for alt de løsninger, der findes til dem: Det nye paradigme, som LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, og som Kina med russisk og international opbakning har præsenteret som Bælte & Vej Initiativet. Med Trumps succesrige møde med Putin ved G20-topmødet i Hamborg er muligheden for en aktiv amerikansk deltagelse i dette russisk-kinesiske samarbejde for fred ved at blive en reel mulighed. Den manglende dækning af disse revolutionerende begivenheder kan dette nyhedsbrev forhåbentlig være med til at råde bod på – inklusiv nyheden om den danske støtte til Bælte & Vej Initiativet, som Karen Ellemann udtrykte på statsministerens vegne (se bagsiden) ved den historiske konference i Beijing den 14.- 15. maj, og som de danske medier har forbigået i tavshed.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Xi-Putin topmøde udvikler spændende perspektiver for kinesisk-russisk økonomisk samarbejde

5. juli, 2017 – Gid andre møder mellem internationale ledere var lige så lovende for deres nationers befolkninger, som det netop afsluttede topmøde mellem Xi Jinping og Putin!

De 40 bilaterale aftaler, der blev underskrevet, drejede sig om alt fra landbrug til samarbejde inden for Bælte & Vejs globale udviklingsinitiativ, med et par private kontrakter, der også blev underskrevet på sidelinjerne af topmødet. For

at støtte disse økonomiske udviklingsinitiativer, gav præsidenterne deres støtte til aftalen mellem den Russiske Direkte Investeringsfond og Kinas Udviklingsbank, for at skabe en fælles investeringsfond på næsten \$10 mia. (65 mia. yuan). Præsident Putin rapporterede, at de også havde aftalt »at fortsætte med konsultationer om den udvidede anvendelse af vore nationale valutaer i gensidige transaktioner og i investering«, og at de havde »sat sig den opgave mere aktivt at udvikle kreditsfæren og den finansielle sfære, samt samarbejdet i dette felt«.

Højteknologi og videnskabeligt samarbejde stod højt på deres dagsorden. Under deres pressekonference bagefter, nævnte Putin den succesfulde konstruktion af den første enhed af Tianwan-kernekræftværket (den største i drift i Kina, bygget med russisk teknologi) og sagde, at endnu to enheder ville komme i drift i 2018. De to præsidenter instruerede ligeledes det russiske atomenergiagentur Rosatom »om at underskrive en pakke af dokumenter om fire projekter for kernekræftværker i Kina før udgangen af 2017«, rapporterer Sputnik.

»I dag har vi særligt fokuseret på højteknologiske industrier – primært fælles rumforskning. Vi arbejder på det næste rumprogram for 2018-2022«, rapporterede Putin ligeledes.

Idet han nævnte Moskva-Kazan-højhastighedsjernbaneprojektet som blandt de fælles hovedprojekter, sagde Putin ligeledes, at de to havde drøftet »lokaliteten for rullende materiefremstilling i Rusland«.

Han rejste også spørgsmålet om voksende videnskabelige og uddannelsesmæssige bånd mellem Rusland og Kina, og der er 17.000 russiske studenter i Kina, som præsidenten ser vokse til 100.000 studenterudvekslinger frem til 2020. For eksempel vil det første russisk-kinesiske universitet begynde at optage sine første studerende i september måned.

Under deres fælles pressebriefing understregede Putin atter engang, at deres fælles, økonomiske projekter udgør en del af deres bestræbelser for at »forbinde aktiviteterne i den Eurasiske Økonomiske Union med det kinesiske initiativ for det Økonomiske Silkevejsbælte«, som de diskuterede »i dybden ... i overensstemmelse med vores idé om at danne et bredt, eurasiske partnerskab«.

Putin forklarede:

»Vi ser et stort potentiale i den fælles anvendelse af den Nordlige Søfartsrute og den Transsibiriske Jernbane og Baikal-Amur-jernbanen. Dette er i vid udstrækning i overensstemmelse med vore kinesiske partners initiativer, der

blev drøftet under det nylige Bælte & Vej Internationale Forum i Kina. Den kinesiske leders initiativ fortjener omhyggelig opmærksomhed og vil blive støttet af Rusland på enhver måde.

Jeg er overbevist om, at disse storstilede projekter vil resultere i intensiv handel, moderne produktion og jobs og den hastige udvikling af russiske og kinesiske områder.«

Xi Jinping: Kinesisk-russiske relationer på 'deres historisk højeste punkt'

3. juli, 2017 – Forud for sin ankomst til Moskva til sit statsbesøg med Vladimir Putin, gav den kinesiske præsident Xi Jinping interviews til flere russiske medier, hvor han forklarede sit synspunkt om de aktuelle kinesisk-russiske relationer, som han beskrev som værende »på deres historisk højeste punkt«, samt perspektiverne for at intensivere en allerede stærk, bilateral relation og udvide samarbejdet inden for en række områder, både i den internationale arena og bilateralt.

Mest sigende var Xis erklæring, rapporteret af TASS, *Rossiyskya Gazeta* og *Xinhua*, blandt andre, om, at »de to nationer var hinandens mest pålidelige, strategiske partner«, og at de har opbygget en politisk og strategisk tillid på meget højt niveau.

»Præsident [Vladimir] Putin og jeg har opbygget en god arbejdsrelation og et nært, personligt venskab«, understregede Xi og forudsagde, at hans besøg i Moskva vil »indsprøjte nye impulser i udviklingen af de kinesisk-russiske relationer ... det hastigt voksende, pragmatiske samarbejde er blevet lokomotivet i den fortløbende udvikling af russisk-kinesiske relationer«, tilføjede han.

I sine diskussioner af områder for økonomisk samarbejde – handel, energi, højteknologi og kinesisk involvering i udviklingen af det Russiske Fjernøsten – understregede Xi, at bestræbelser er i gang for at »tilpasse« Kinas Bælte & Vej med den russiskledede Eurasiske Økonomiske Union. Han nævnte specifikt infrastrukturprojekter over grænserne, såsom den nordlige, polare søfartsrute, som, sagde han, ville fremme gensidig forbundethed og »indsprøjte ny kraft i det

bilaterale samarbejde«.

Samarbejde omkring bekæmpelse af international terrorisme er af den største vigtighed, sagde Xi, da det sætter et eksempel for resten af verden. Det er i begge landes fundamentale interesse og befordrende for verdensfred og stabilitet, understregede han. Han understregede desuden behovet for at intensivere samarbejde og koordinering med sådanne multilaterale organisationer som De forenede Nationer og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), i betragtning af, at internationale terrorgrupper opfordrer til, og planlægger, flere angreb globalt. Med klar reference til USA's og visse vestlige allieredes strategier, advarede Xi om, at nogle lande bruger kampen mod terrorisme til at fremme deres egne interesser og anvender således »dobbelte standarder« – dvs., de lande, der ønsker at bruge antiterror-kampagnen til geopolitiske formål. Dette har haft en negativ virkning på den globale antiterror-kamp, sagde Xi.

I denne forbindelse opfordrede Xi indtrængende til, at regionale »brændpunkter« skulle håndteres korrekt. Der bør ydes hjælp til nationerne i Mellemøsten, inklusive Syrien, for at genoprette stabilitet så snart som muligt, sagde han, og der må vedtages »langsigtede, omfattende politikker« for at »udrydde ynglepladsen for terrorisme«.

Xi var ubøjelig med hensyn til spørgsmålet om deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea og advarede om, at det »har voldt alle områdets nationers strategiske sikkerhedsinteresser alvorlig skade«, inkl. Kina og Rusland. Denne deployering ville ikke være med til at gøre Koreahalvøen atomvåbenfri, tilføjede Xi, men vil derimod fremprovokere yderligere spændinger. »Moskva og Beijing har overensstemmende synspunkter mht., hvad THAAD-deployeringen repræsenterer«, sagde han, og »vil træffe passende forholdsregler for at sikre deres nationale sikkerhed og den strategiske balance i området, både i samarbejde med hinanden, og på egen hånd«. Krisen på Koreahalvøen, understregede Xi, kan kun løses gennem dialog, som vil tage alle de involverede parter »rimelige interesser« i betragtning. Han krævede en fremgangsmåde med to spor, der både involverer en »gradvis atomafrustning af Nordkorea og et ophør af fælles amerikansk-syd-koreanske militærøvelser i området«.

Foto: Vue over den nyligt byggede bro over Gyldne Horn-bugten i den russiske, fjernøstlige havn i Vladivostok, ikke langt fra grænsen til Kina.

Topmøde mellem Xi og Putin er »Årets Begivenhed« for de to lande

3. juli. 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinping ankom til Moskva i dag til to dages møder med sin russiske modpart, Vladimir Putin, med hvem han er mødtes i alt 21 gange. Talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, meddelte, at besøget vil begynde med et uformelt møde over en middag i aften i Kreml, efterfulgt af det officielle besøg den 4. juli, som vil omfatte »fuldgyldige forhandlinger« mellem de to ledere. Flere aftaler til en værdi af henved \$10 mia., såvel som også flere end et dusin intergouvernementale aftaler om samarbejde, skal efter planen underskrives.

Efter forhandlingerne vil der blive afholdt en særlig ceremoni, hvor Putin vil tildele Xi den russiske Sankt Andreas-orden for hans fornemme tjeneste for Kinas og Ruslands befolkninger.

En artikel i *Xinhua* den 2. juli af Liao Bingqing rapporterede, at topmødet er »årets begivenhed« for de to lande, og at »man ser enorme muligheder i parringen mellem Kinas forslag om Bælte & Vej Initiativet og Eurasisk Økonomisk Union (EAEU), der ledes af Rusland, og som også er på dagsordenen for de to statsoverhoveders forestående forhandlinger«. Artiklen understreger den »høje, gensidige tillid, der ikke har fortilfælde« mellem de to lande. En anden artikel i *Xinhua* citerer CIIS-seniorforsker Chen Yurong: »Den tætte arbejdsrelation mellem de to statsoverhoveder og deres personlige venskab er blevet et 'lokomotiv' i udviklingen af bilaterale relationer ... De kan udveksle synspunkter om næsten alt, hvilket reflekterer det høje niveau af politisk tillid mellem de to lande.«

Ruslands minister for økonomisk udvikling, Maxim Oreshkin, gav et interview til *Xinhua*, som ligeledes understregede de store fremskridt, man forventer af dette topmøde. »Kina er ikke kun vores nære nabo, men også vores hovedpartner inden for handel og økonomi.« Samarbejde mellem Rusland og Kina dækker næsten alle områder, sagde han, inklusive energi, industri, infrastruktur, landbrug, videnskab og teknologi.

»Der er gode betingelser for samarbejde omkring skabelse af transportkorridorer – jernbaner, hovedveje og havne – gennem det russiske territorium, og som forbinder markederne i Kina og Europa«, sagde Oreshkin. Kina og Rusland udvikler nu i fællesskab det arktiske område og arbejder på at skabe et wide-body (dvs. med to midtergange) langdistancefly. »Samarbejde med kinesiske foretagender

betyder etablering af nye initiativer, jobskabelse og investering i infrastruktur«, sagde den russiske minister. For at tiltrække nye investorer, sagde han, har Rusland lanceret flere infrastrukturprojekter i landets fjernøstlige del, tæt ved Kinas nordøstlige område.

Oreshkin understregede ligeledes betydningen af en yderligere integration af Kinas Bælte & Vej Initiativ og den russiskledede Eurasisk Økonomisk Union.

»Vi taler om at forbedre transport- og logistikinfrastrukturen og skabe nye transportruter og logistiske omdrejningspunkter ved at bruge kinesiske investeringer eller etablere konsortier med kinesiske selskaber«, sagde han.

Foto: Kinas præsident Xi ankom til Moskva den 3. juli for 2 dages møder med den russiske præsident, Vladimir Putin, forud for G20-topmødet den 7.-8. juli i Hamborg, Tyskland.

Mødet mellem Putin og Xi 3. juli vil øge global stabilitet

Lørdag, 1. juli, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg til Rusland mandag, den 3. juli, vil indsprøjte friske impulser i udviklingen af bilaterale relationer på højt niveau og den økonomiske integration af det eurasiske område, sagde den kinesiske ambassadør til Rusland, Li Hui. Besøget markerer »den vigtigste begivenhed for bilaterale bånd i år«, sagde Li.

De to præsidenter vil mødes for tredje gang i år, efter møder på sidelinjerne af Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) topmøde i Astana den 9. juni.

Xi og Putin, sagde Xi i et nyligt interview, vil lægge strategiske planer for yderligere forbedringer af de kinesisk-russiske relationer, styrkelse af praktisk samarbejde og fremme af forbindelsen mellem Bælte & Vej Initiativet og den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU).

De vil ligeledes udveksle synspunkter om styrkelse af global regeringsførelse ('governance'), så vel som også om internationale og regionale brændpunkter, sagde ambassadøren. »Det omfattende strategiske partnerskab for samarbejde mellem Kina og Rusland har udviklet sig stabilt, bæredygtigt og på højt niveau«,

sagde Li. Med hensyn til håndteringen af internationale anliggender, har Kina og Rusland styrket strategisk koordinering og spillet deres dobbelte rolle som betydelige lande, sagde Li og bemærkede, at de begge har arbejdet for en politisk afgørelse af atomvåbenkrisen på Koreahalvøen og af krigen i Syrien. De to lande, påpegede han, udgør en ballast for regional og global fred og stabilitet.

Det er et strategisk valg for Kina og Rusland at styrke deres relationer, da det er i overensstemmelse med begge landes og deres befolkningers kerneinteresser, sagde Li. »Uanset, hvordan de internationale omstændigheder skifter, bør vi gøre en helhjertet indsats for at opretholde og forbedre bilaterale relationer«, sagde ambassadøren.

I maj 2015 underskrev Kina og Rusland en fælleserklæring om at samordne Bælte & Vej Initiativet og EAEU. Li sagde, at forbindelsen mellem de to udviklingsplaner er begyndt at bære frugt og at man vil opnå flere resultater. Kina og Rusland er også stiftende medlemmer af både SCO og BRIKS-mekanismen, der består af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika. De to lande bør arbejde for et tættere samarbejde mellem SCO og BRIKS-landene, sagde Li.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping (højre) vil mødes med Ruslands præsident Vladimir Putin i Rusland, 3.-4. juli, 2017.

Højeste internationale deltagelse nogensinde på Skt. Petersborg Økonomiske Forum

Torsdag, 1. juni, 2017 – Præsident Vladimir Putins assistent, Yuri Ushakov, sagde til journalister i dag, før starten af Skt. Petersborg Økonomiske Forum (SPIEF), der finder sted 1.-3. juni, at forummet ville bringe 511 selskaber fra 62 lande sammen, såvel som lederne af De forenede Nationer, det Internationale Atomenergiagentur, OPEC, IMF og flere andre internationale organisationer. Det bliver den højeste deltagelse nogensinde i SPIEF.

Ruslands præsident Vladimir Putin vil diskutere Ruslands utilstrækkelige repræsentation i visse FN-organisationer, kriserne i Syrien og Ukraine og situationen på Koreahalvøen, med FN's generalsekretær, Antonio Guterres. »Det

vil fokusere på »varme« internationale spørgsmål, nemlig terrorisme, dernæst helt sikkert Syrien og Korea og selvfølgelig Ukraine-krisen, samt spørgsmål med relation til en reformering af FN«, sagde Ushakov. »Vi overvåger disse spørgsmål nøje, idet Ruslands repræsentation i visse FN-organisationer er indlysende utilstrækkelig.«

Putin vil holde korte møder med Østrigs kansler Christian Kern, præsident for Republika Srpska Milorad Dodik, premierministeren for Kurdistans Regionale Regering i Irak Nechervan Barani og generaldirektør for det Internationale Atomenergiagentur Yukiya Amano, på sidelinjerne af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum. Han fortsatte, »Andre møder (mellem Putin og andre ledere og delegationsledere) er ikke udelukket«.

Forummets første dag vil handle om udviklingen af små og mellemstore virksomheder i Rusland, og i denne sammenhæng er en »Fremstillet i Rusland«-kampagne blevet lanceret af det Russiske Eksportcenter, for at tiltrække udenlandske kunder til landets produkter. Eksportcentret vil begynde at udstede de første »Fremstillet i Rusland«-certifikater i løbet af juni måned, hvor man indledningsvis vil fokusere på eksport til Kina, Vietnam, Indonesien, Iran, Indien, Sydamerika og CIS-staterne (Fællesskabet af Uafhængige Stater). Senere vil også de europæiske markeder komme med.